

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 338

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 mai 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 134 din 10 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b), c) și d), art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri	2–4
Decizia nr. 146 din 12 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4–6
Decizia nr. 202 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și nr. 3b la lege	7–11
Decizia nr. 214 din 31 martie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	12–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
327. — Hotărâre privind aprobarea obiectivelor etapei a XVI-a 2015 a Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor pe perioada 2010—2024	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
5. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Procedurii pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon	16–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 134**

din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b), c) și d), art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Claudiu Ștefan Cristian în Dosarul nr. 835/110/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.007D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Minodora Cliveti, iar pentru părțile Adina Nechita și George Ciprian Nechita, avocatul Neculai Volovăț, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosar. Răspunde personal partea Adrian Răducanu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, potrivit și celor arătate în notele scrise depuse la dosar. Astfel, susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul respectării legilor, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 45 privind libertatea economică. Consideră că o lege neclară și imprevizibilă, care conține prevederi insuficient explicate, nu poate fi înțeleasă de toți destinatarii ei și nu își atinge scopul, acela de reglementare eficientă a unui anumit domeniu, reprezentând, totodată, o piedică în realizarea accesului liber la justiție. Numai în situația în care statul își îndeplinește obligația de a asigura cadrul legal pentru derularea activității economice, apare și obligația cetățeanului de a desfășura respectiva activitate în condițiile legii. Astfel, textele de lege criticate, care nu precizează că infracțiunea de trafic de droguri există doar în situația depășirii unei anumite concentrații de substanță toxică, sunt neclare și imprevizibile, aducând atingere libertății economice a unor întreprinzători care au desfășurat un comerț de nișă. Arată, totodată, că Înalta Curte de Casație și Justiție a dat soluție de achitare în dosare referitoare la manevrarea unor produse în care substanța THC (tetrahidrocanabinol) era prezentă într-o concentrație sub 0,2%.

4. Avocatul părților Adina Nechita și George Ciprian Nechita solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, sens în care depune și note scrise, arătând că dispozițiile art. 1, art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul respectării legilor, ale art. 16

referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 53 referitor la condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. Consideră că substanța THC (tetrahidrocanabinol) nu poate fi considerată drog atunci când se află într-o concentrație sub 0,2%, deoarece, în acest caz, potrivit studiilor științifice, nu prezintă pericol pentru sănătate. Arată, totodată, că Hotărârea Guvernului nr. 1.572/2008 [privind acordarea sprijinului financiar comunitar pentru procesarea primară a tulpinilor de in și cânepă pentru fibră, precum și pentru modificarea punctului 3 din anexa nr. 1k) la Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2006 privind gestionarea fondurilor nerambursabile destinate finanțării politicii agricole comune alocate de la Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare și prefinanțare alocate de la bugetul de stat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 293/2008], care face trimitere la Regulamentul (CE) nr. 1.782/2003 [al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2.019/93, (CE) nr. 1.452/2001, (CE) nr. 1.453/2001, (CE) nr. 1.454/2001, (CE) nr. 1.868/94, (CE) nr. 1.251/1999, (CE) nr. 1.254/1999, (CE) nr. 1.673/2000, (CEE) nr. 2.358/71 și (CE) nr. 2.529/2001] prevede acordarea sprijinului financiar comunitar pentru obținerea de fibre de cânepă care au conținut de tetrahidrocanabinol mai mic sau egal cu 0,2%. Având în vedere că, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 860/2005 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 [privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare], calificarea ca drog a unui produs provenit din trafic și consumul ilicit de droguri nu depinde de concentrația substanței stupefiante sau psihotrope depistate în acest produs, dispozițiile de lege criticate creează discriminare pe criterii economice între importatorii și producătorii din același domeniu.

5. Partea Adrian Răducanu lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia este nemulțumit, în realitate, de modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege criticate, aspectele pe care le invocă reprezentând apărări ce trebuie invocate în fața instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 14 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 835/110/2011, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri**. Excepția a fost ridicată de Claudiu Ștefan

Cristian cu ocazia soluționării apelurilor declarate într-o cauză având ca obiect tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunilor de trafic internațional de droguri de risc și de trafic intern de droguri de risc și droguri de mare risc.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*” și ale art. 45 privind libertatea economică, precum și prevederile art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu precizează în mod clar, concret și previzibil că există infracțiunea de trafic de droguri de risc sau de mare risc numai în situația în care concentrația de substanță toxică depășește nivelul sub care nu prezintă niciun risc. Consideră că, astfel, dispozițiile de lege criticate aduc atingere circulației acelor plante și substanțe care nu prezintă risc sau mare risc. De asemenea, creează discriminare sub aspectul că, în practică, s-a ajuns ca anumite firme care comercializează cannabis (*Cannabis sativa*) cu un conținut de THC (tetrahidrocannabinol) sub 0,2%, de exemplu cânepă de cultură, să fie considerate că desfășoară o activitate legală, în timp ce alte persoane sunt trimise în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri. Arată că, în cauză, s-a importat cannabis cu un conținut de THC mai mic de 0,2%, ceea ce în Uniunea Europeană constituie un comerț legal.

9. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că Legea nr. 143/2000 a fost adoptată pentru a se evita pericolul pe care îl prezintă pentru sănătatea publică consumul anumitor substanțe și plante, din cauza intoxicărilor pe care le produc și riscului de abuz, astfel încât nu constituie o încălcare a libertății economice. Aceasta nu are un caracter absolut și nu poate aduce atingere valorilor supreme recunoscute, la nivel european, într-o societate democratică, referitoare la apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății și a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că libertatea economică, prevăzută de art. 45 din Constituție, este garantată în condițiile legii și, prin urmare, nu are un caracter absolut. Limitările impuse cu privire la comercializarea produselor prevăzute de lege sunt justificate prin prisma scopului urmărit de legiuitor, respectiv ocrotirea sănătății publice. De asemenea, consideră că textele de lege criticate se aplică în mod unitar tuturor subiecților de drept vizați.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 2 și art. 3

din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare. Din susținerile autorului excepției, consemnate în încheierea de sesizare, reiese că acesta critică, în realitate, doar dispozițiile art. 1 lit. b), c) și d) și ale art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. b), c) și d): „În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

[...] b) *droguri* — plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I—III;

c) *droguri de mare risc* — drogurile înscrise în tabelele nr. I și II;

d) *droguri de risc* — drogurile înscrise în tabelul nr. III.”;

— Art. 2: „(1) *Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.*”;

— Art. 3: „(1) *Introducerea sau scoaterea din țară, precum și importul ori exportul de droguri de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.*

(2) *Dacă faptele prevăzute la alin. (1) privesc droguri de mare risc, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (2) potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*” și ale art. 45 privind libertatea economică, precum și prevederile art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia solicită completarea dispozițiilor de lege criticate, în sensul de a prevedea că există infracțiunea de trafic de droguri numai în situația în care concentrația de substanță toxică depășește nivelul sub care nu prezintă niciun risc. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

17. Totodată, autorul excepției este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare de către procuror și instanța de judecată a dispozițiilor de lege criticate. Eventualele greșeli de aplicare a legii nu pot constitui, însă, motive de neconstituționalitate a textelor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

18. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b), c) și d), art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 este inadmisibilă.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. b), c) și d), art. 2 și art. 3 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, excepție ridicată de Claudiu Ștefan Cristian în Dosarul nr. 835/110/2011 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 146

din 12 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Sindicatul Hidroelectrică Hidrosind, în numele și pentru membrul său Georgeta Iulia David, în Dosarul nr. 10.033/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 128D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Camelia Constantin, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru partea Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrică” — S.A., doamna avocat Maria Dobre, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților părților. Doamna avocat Camelia Constantin, în calitate de apărător ales al autorului excepției de neconstituționalitate, arată că, deși Curtea a mai analizat prevederile criticate și a admis parțial prevederile criticate, își menține în continuare concluziile formulate anterior privind neconstituționalitatea art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 în integralitate.

4. Apărătorul ales al Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrică” — S.A. arată

că prevederile criticate sunt constituționale. De asemenea, menționează că așteaptă motivarea Deciziei Curții Constituționale nr. 64 din 24 februarie 2015, context în care arată că Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale „Hidroelectrică” — S.A. se află într-o altă etapă decât cea în care erau aplicabile dispozițiile criticate. Depune concluzii scrise.

5. Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 și neîntemeiată referitor la dispozițiile art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Decizia nr. 1.173 din 17 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.033/3/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Sindicatul Hidroelectrică Hidrosind, în numele și pentru membrul său Georgeta Iulia David, cu ocazia soluționării apelurilor declarate împotriva unor hotărâri judecătorești pronunțate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale într-o cauză având ca obiect litigiul de muncă, respectiv contestație cu privire la decizia de concediere.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt contrare art. 1 alin. (5), art. 21 alin. (3) și art. 41 alin. (2), coroborate cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât înlătură, în cazul angajatorului aflat în insolvență, dreptul salariaților la consultare și informare atunci când au loc concedieri colective, drept recunoscut, în general, salariaților și reglementat expres în

art. 69 și următoarele din Codul muncii, aducând o derogare și cu privire la termenul de preaviz ce trebuie respectat în această situație. În acest context se menționează prevederile art. 29 din Carta socială europeană, ale art. 27 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și Directiva 98/59/CE din 20 iulie 1998 (transpusă în Codul muncii — art. 69 și următoarele), cu referire la dreptul salariaților la consultare și informare în caz de concediere colectivă, ca o componentă a măsurilor de protecție socială, fiind instituit ca drept fundamental. Totodată, se arată că prin Hotărârea din 3 martie 2011, pronunțată în Cauza C-235/2010 *David Claes și alții*, dată în interpretarea Directivei 98/59/CE, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că, inclusiv în caz de încetare a societății înseși (dizolvare și lichidare), prevederile art. 1—3 din directivă sunt obligatorii și trebuie respectate chiar și de către administratorul judiciar.

8. De asemenea, se arată că, prin modul neclar, imprecis și lipsit de previzibilitate în care este formulat textul, nu se poate determina intenția reală a legiuitorului, respectiv dacă a dorit sau nu reglementarea unei derogări de la normele generale privind termenul de preaviz în caz de concediere colectivă, menționate în Codul muncii. În acest context, precizează că instanțele de judecată au considerat că ultima teză a art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 aduce o derogare cu privire la termenul de preaviz ce trebuie respectat în caz de concediere atunci când angajatorul este în insolvență.

9. Se mai precizează faptul că, la data adoptării Legii nr. 85/2006, Codul muncii reglementa un termen de 15 zile lucrătoare de preaviz în caz de concediere colectivă, termen care a fost modificat în anul 2011, fiind instituit un termen de 20 de zile lucrătoare de preaviz. Totodată, învederează că, în prezent, Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, la art. 123 alin. (8), prevede că, după data deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitorului se va putea face de urgență de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, cu acordarea termenului legal de preaviz.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul legal contestat nu contravine dispozițiilor fundamentale invocate în argumentarea neconstituționalității.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „*Prin derogare de la prevederile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, după data*

deschiderii procedurii, desfacerea contractelor individuale de muncă ale personalului debitoare se va face de urgență de către administratorul judiciar/lichidator, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de concediere colectivă. Administratorul judiciar/lichidatorul va acorda personalului concediat doar preavizul de 15 zile lucrătoare.” Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 86 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 41 alin. (2) privind dreptul la măsuri de protecție socială, coroborate cu art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, sunt menționate și prevederile art. 29 din Carta socială europeană, art. 27 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și Directiva 98/59/CE din 20 iulie 1998, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 225 din 12 august 1998.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, prin Decizia nr. 64*) din 24 februarie 2015, nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt neconstituționale. De asemenea, prin această decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006 și a constatat că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

17. Prin decizia menționată mai sus, Curtea a constatat că informarea și consultarea angajaților sunt elemente componente ale dreptului la măsuri de protecție socială a muncii cu valențe constituționale (a se vedea cu privire la această sintagmă și Decizia nr. 727 din 9 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012), alăturându-se, pe cale interpretativă, celor expres menționate în cuprinsul art. 41 alin. (2) teza a doua din Constituție. În aceste condiții, Curtea a reținut că dreptul la informarea și consultarea angajaților în ipoteza concedierilor colective vizează orice procedură de concediere colectivă, indiferent de particularitățile domeniului în care aceasta intervine. Desigur, legiuitorul poate adecva modul de configurare a dreptului, cu respectarea principiului proporționalității, în funcție de particularitățile anterior menționate, însă, este evident că nu poate nega acest drept. Totodată, Curtea a reținut că legiuitorul prin modul în care a înțeles să reglementeze procedura concedierilor colective în ipoteza unei societăți aflate în procedura insolvenței a negat dreptul la informarea și consultarea angajaților, ceea ce echivalează cu nesocotirea dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituție, astfel încât, prin ipoteză, nici nu mai trebuie analizată proporționalitatea măsurii, textul legal criticat fiind neechivoc. În consecință, Curtea a constatat că dispozițiile art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, fiind contrare art. 41 alin. (2) din Constituție, astfel cum acesta este interpretat, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin prisma părții I pct. 21 și 29 din Carta socială europeană.

*) Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015.

18. Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale constante, deciziile pronunțate de instanța de contencios constituțional îi sunt opozabile din momentul pronunțării lor, iar nu de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 124 din 27 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 18 aprilie 2003).

19. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, și reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006, aceasta urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

20. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, prin Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015 (*precitată*), Curtea a constatat că art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții

Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

21. Curtea a observat că stabilirea duratei termenului de preaviz de 15 zile ține de opțiunea legiuitorului, având în vedere situația specifică a procedurii insolvenței. Dispozițiile legale sunt precise și previzibile, destinatarii normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

22. În consecință, Curtea a reținut că în condițiile admiterii excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, soluția legislativă consacrată prin sintagma „doar preavizul de 15 zile lucrătoare” trebuie interpretată în sensul că se referă la o durată a termenului de preaviz mai scurtă decât cea reglementată în dreptul comun, respectiv art. 75 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu respectarea, așadar, a dreptului la informare și consultare a angajaților.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015 își păstrează valabilitatea și în cauza de față, astfel că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

24. Distinct de acestea, Curtea reține că, deși în cauza de față va pronunța o soluție de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006, se impune precizarea că, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Sindicatul Hidroelectrica Hidrosind, în numele și pentru membrul său Georgeta Iulia David, în Dosarul nr. 10.033/3/2013 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 86 alin. (6) teza a doua din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și nr. 3b la lege

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și nr. 3b la lege, excepție ridicată de Maria Marcu, Maria Ciobanu, Ștefania Grigoruță, Lazăr Romaniuc, Oana Cătălina Gilcă, Lidia Alexandrina Hostiuc, Magduța Nemțanu, Daniela Rotaru, Raluca Răileanu, Nicoleta Salariu, Ionela Loredana Podovei, Sergiu Rotariu, Simona Collier, Cristinel Iulian Tudose, Mihai Andronic, Mitică Mititelu, Vasilica Lungu, Elena Siriteanu, Cristian Emil Mihalache și Adrian Mocanu, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.600/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Ionuț Hemen, Ana Maria Racu, Ionuț Ivasciuc, Nadia Ferariu, Oana Matei, Dragoș Constantin Racu, Constantin Sorin Baltag, Ramona Păstrăv, Florin Zamfir, Andreea Babuc și Claudia Mirza, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.733/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Doina Pastinaru, Steluța Violeta Gheorghită, Liliana Nicoleta Iurescu, Silvia Constanța Popa, Teodor Pastinaru, Florentina Burlacu, Camelia Hrițcu, Mădălina Teodora Huțu, Maria Magdalena Atomei și Delia Marilena Oghisca, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.776/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Elena Roznov, Carmen Dăringă, Romică Orășanu, Mihaela Babliuc, Dumitru Barbălată, Giorgică Zală, Elena Cazacincu, Vasilica Aștefanei și Minodora Găină, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.802/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Marinela Acsinte, Elena Agachi, Ionela Petronela Alecu, Dorica Alexe, Ovidiu Aniculăese, Ciprian Apetrei ș.a., prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.631/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Ioan Adomnicăi, Elena Aga, Camelia Alexa, Steluța Amarandei, Liana Andronic ș.a., prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.642/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Geta Slabu, Carmena Corleciuc, Daniela Diaconu, Daniela Aionesei, Mirela Costescu, Lenuța Frunzete ș.a., prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.643/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, și, respectiv, de Nicoleta Tiugan, Dorina Aretu,

Laura Preda, Crenguța Ene, Costel Aprodu, Teodora Vasilică, Adriana Antia și Chiva Mocanu, prin reprezentant legal Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în Dosarul nr. 1.781/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă, și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 26D/2015, nr. 27D/2015, nr. 28D/2015, nr. 29D/2015, nr. 30D/2015, nr. 31D/2015, nr. 32D/2015 și nr. 140D/2015.

2. Dosarele au fost conexe, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în ședința publică din 12 martie 2015, dată la care au avut loc dezbaterile în acest sens, acestea fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea apărătorului ales al autorilor excepției de neconstituționalitate din dosarele nr. 26D—32D/2015, prin care s-a solicitat acordarea unui nou termen de judecată în vederea pregătirii apărării, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat judecarea cauzei pentru data de 31 martie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

3. La apelul nominal, în dosarele nr. 26D—32D/2015, se prezintă apărătorul ales al autorilor excepției, doamna avocat Camelia Mihaela Bobașu, având împuternicire avocațială depusă la dosar, și președintele Ligii Sindicatelor din Învățământ Botoșani, domnul Liviu Axinte, cu delegație la dosar, iar în Dosarul nr. 140D/2015 se prezintă președintele Sindicatului Liber Învățământ Zona Caracal, domnul Tudor Șerban Chiosan, cu delegație la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, în Dosarul nr. 26D/2015, partea Consiliul Local Blândești, prin primar, a transmis o adresă prin care solicită respingerea acțiunii reclamanților ca neîntemeiată.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul doamnei avocat Camelia Mihaela Bobașu, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând, pe larg, motivele formulate în fața instanței de judecată, cuprinse în notele scrise ale autorilor excepției care au însoțit încheierea de sesizare a Curții, aflate la dosarul cauzei. În plus față de acestea, arată că, în expunerea de motive la proiectul Legii nr. 63/2011, Guvernul justifică unificarea salarizării personalului didactic prin existența unei practici neunitare a instanțelor de judecată în această materie, deși sarcina interpretării și aplicării unitare a legii pentru uniformizarea salariilor revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum prevede art. 126 alin. (3) din Constituție. Susține că, încălcând dispozițiile constituționale citate și substituindu-se puterii judecătorești, respectiv competenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, Guvernul nu a respectat supremația Legii fundamentale, încălcând astfel și dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5). Arată că susținerile Guvernului potrivit cărora prin majoritatea sentințelor judecătorești au fost apreciate pretențiile personalului didactic ca fiind justificate, acest lucru ducând la depășirea anvelopei bugetare pentru salarii în valoare de 39 miliarde lei, negociată cu Fondul Monetar Internațional pentru anul 2011, nu pot motiva

diminuarea salariilor exclusiv în învățământ. Și în acest caz Guvernul era obligat să respecte supremația legilor de salarizare din domeniul bugetar, iar încadrarea în anvelopa bugetară trebuia să se facă printr-o nouă lege de reducere a salariilor bugetarilor cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 53 din Constituție. Or, prin Legea nr. 63/2011, Guvernul a plasat sarcina încadrării în anvelopa bugetară negociată cu Fondul Monetar Internațional pentru anul 2011 exclusiv asupra personalului didactic din învățământ, cu încălcarea legii și a Constituției. Depune la dosar note scrise cu privire la susținerile orale din ședința publică.

6. Președintele Ligii Sindicatelor din Învățământ Botoșani, domnul Liviu Axinte, având cuvântul, arată că în județele Botoșani și Suceava salarizarea s-a făcut conform coeficienților de salarizare și valorilor rezultate din Legea nr. 221/2008, ca urmare a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile ale Curții de Apel Suceava, în temeiul cărora ordonatorii de credite au emis decizii de reîncadrare începând cu data de 1 iunie 2010. Așa încât, la data intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, personalul didactic și didactic auxiliar din județele Botoșani și Suceava era plătit potrivit Legii nr. 221/2008.

7. Președintele Sindicatului Liber Învățământ Zona Caracal, domnul Tudor Șerban Chiosan, arată că nu are nimic de adăugat la cele susținute anterior de către părțile prezente.

8. Reprezentantului Ministerului Public, având cuvântul, arată că Legea nr. 63/2011 a constituit obiect al controlului de constituționalitate *a priori* și *a posteriori*, considerentele jurisprudenței deja formate păstrându-și valabilitatea și în prezenta cauză. În plus, cât privește dispozițiile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 63/2011 care prevăd că, prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă, nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi, arată că această soluție legislativă se regăsește și în alte acte normative, respectiv art. 12 din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, fiind supusă controlului de constituționalitate, iar printr-o jurisprudență concordantă Curtea a reținut că regimul juridic special al contractelor colective de muncă încheiate pentru salariații instituțiilor publice este determinat de situația deosebită a părților acestor contracte, de vreme ce cheltuielile necesare pentru funcționarea instituțiilor publice, inclusiv drepturile salariale ale salariaților, sunt suportate de la bugetul de stat ori de la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor și ale județelor. În acest sens, face referire la deciziile Curții nr. 768/2007, nr. 1.024/2010 și nr. 1.010/2011. În ceea ce privește dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 63/2011 și anexele nr. 2 și nr. 3b la lege, arată că obiecțiunile autorilor se referă la situația particulară în care prin hotărâri definitive și irevocabile s-a stabilit, pentru viitor, o anumită salarizare a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar, salarizare care s-a făcut până la data intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011 pe baza valorii coeficientului de multiplicare 1,000 stabilit la nivelul de 400 lei prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008; după data de 13 mai 2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, salariile personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar, aflate în plată, au fost reduse față de cele pe care le-ar fi avut în temeiul Legii nr. 221/2008. Apreciază că se pune, astfel, în discuție restrângerea efectului pozitiv al autorității de lucru judecat al hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, care funcționează doar atât timp cât norma juridică avută în vedere la pronunțarea lor este aceeași. Efectele hotărârilor judecătorești sunt, ca atare, adaptate efectelor pe care le produce intrarea în vigoare a unui nou act normativ de salarizare, fiind vorba de o limitare a efectului pozitiv al autorității de lucru judecat, construcție juridică pe care Înalta Curte de Casație și Justiție, completul competent să soluționeze recursurile în interesul legii, a dezvoltat-o în Decizia nr. 9/2013, în materia revizuirii pensiilor recalculat potrivit Legii nr. 119/2010, raționamentul

menținându-și valabilitatea și în prezentele litigii. În final, apreciază că elementele noi puse în discuție de către părți nu sunt de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 8 și 10 decembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 2.600/40/2014, nr. 2.733/40/2014, nr. 2.776/40/2014, nr. 2.802/40/2014, nr. 2.631/40/2014, nr. 2.642/40/2014 și nr. 2.643/40/2014, și prin Încheierea din 19 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.781/104/2014, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă și, respectiv, Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și a anexelor nr. 2 și nr. 3b la lege, excepție ridicată de Maria Marcu, Maria Ciobanu, Ștefania Grigoruță, Lazăr Romaniuc, Oana Cătălina Gilcă, Lidia Alexandrina Hostiuc, Magduța Nemțanu, Daniela Rotaru, Raluca Răileanu, Nicoleta Salariu, Ionela Loredana Podovei, Sergiu Rotariu, Simona Collier, Cristinel Iulian Tudose, Mihai Andronic, Mitică Mititelu, Vasilica Lungu, Elena Siriteanu, Cristian Emil Mihalache și Adrian Mocanu, de Ionuț Hemen, Ana Maria Racu, Ionuț Ivasciuc, Nadia Ferariu, Oana Matei, Dragoș Constantin Racu, Constantin Sorin Baltag, Ramona Păstrăv, Florin Zamfir, Andreea Babuc și Claudia Mîrza, de Doina Pastinaru, Steluța Violeta Gheorghită, Liliana Nicoleta Iurescu, Silvia Constanța Popa, Teodor Pastinaru, Florentina Burlacu, Camelia Hrițcu, Mădălina Teodora Huțu, Maria Magdalena Atomei, Delia Marilena Oghisca, de Elena Roznov, Carmen Dăringă, Romică Orășanu, Mihaela Babliuc, Dumitru Barbălată, Giorgică Zală, Elena Cazacincu, Vasilica Aștefanei și Minodora Găină, de Marinela Acsinte, Elena Agachi, Ionela Petronela Alecu, Dorica Alexe, Ovidiu Aniculăese, Ciprian Apetrei ș.a., de Ioan Adomnicăi, Elena Aga, Camelia Alexa, Steluța Amarandei, Liana Andronic ș.a., de Geta Slabu, Carmena Corleciuc, Daniela Diaconu, Daniela Aionesei, Mirela Costescu, Lenuța Frunzete ș.a., toți prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, și, respectiv, de Nicoleta Tiugan, Dorina Aretu, Laura Preda, Crenguța Ene, Costel Aprodu, Teodora Vasilică, Adriana Antia și Chiva Mocanu, prin reprezentant legal Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în cauze având ca obiect acordarea de drepturi bănești.**

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii sintetizează evoluția cronologică a dispozițiilor legale care prezintă relevanță în cauza de față, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, declarate neconstituționale prin decizii succesive ale Curții Constituționale. De asemenea, fac referire la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, în care s-a reținut faptul că, urmare a deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009. În continuare, susțin că, începând cu data de 1 ianuarie 2010, în învățământul de stat din România s-au aplicat, în paralel, două sisteme de salarizare, respectiv salarizarea conform coeficienților de ierarhizare și valorilor rezultate din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 41/2009, impusă de art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, și salarizarea (în județele Botoșani, Suceava, Buzău, Galați — comuna Liești) conform coeficienților de salarizare și valorilor rezultate din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008. În acest context arată că începând cu data de 3 iulie 2010 a intrat în vigoare Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, prin care s-a prevăzut, potrivit art. 16, pentru perioada iulie—decembrie 2010, diminuarea veniturilor brute pentru întreg personalul plătit din fonduri publice, dar fără modificarea coeficienților de calculare a salariilor de bază stabiliți prin Legea nr. 221/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009. De asemenea, arată că, începând cu data de 1 ianuarie 2011, au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care a majorat salariile diminuate în temeiul Legii nr. 118/2010, cu 15%, de asemenea fără a se aduce modificări coeficienților de calculare a salariilor de bază, prevăzând în art. 1 că salarizarea în anul 2011 pornește de la salariile de referință stabilite în luna octombrie 2010. Totodată, arată că în data de 14 mai 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 63/2011 care a uniformizat salarizarea din învățământ și a eliminat coeficienții de ierarhizare și de multiplicare din grilele de salarizare, înlocuindu-i cu valori care rezultă din înmulțirea celor doi coeficienți. În acest context, susțin că Guvernul, prin Legea nr. 63/2011, a uniformizat salariile personalului didactic din învățământ, iar pentru a stabili valorile salariale a luat în calcul coeficienții de multiplicare și de ierarhizare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009, reducând astfel cu 25% valorile salariale în raport cu Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, fără ca în expunerea de motive a actului normativ menționat să fie prezentate argumente față de restrângerea drepturilor în raport cu dispozițiile art. 53 din Constituție. Invocă atât Decizia Curții Constituționale nr. 877/2011 prin care au fost supuse controlului de constituționalitate dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, cât și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11/2012, pronunțată într-un recurs în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009, și arată că dreptul personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ la salarizarea conform Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, s-a perpetuat și după data de 1 ianuarie 2010. În concluzie, susțin că prevederile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, precum și anexele nr. 2 și nr. 3b la lege contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), întrucât „*perpetuează prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009, neconstituțională, chiar dacă introduc în locul coeficienților de multiplicare și de ierarhizare rezultatul înmulțirii acestora*”. În opinia autorilor excepției soluția constituțională era aceea a uniformizării salariilor din învățământ prin raportare la valorile rezultate din prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008.

11. **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă** își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate arătând că Legea nr. 63/2011 nu contravine Constituției, acest lucru fiind stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 575/2011 pronunțată în soluționarea obiecției de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile Legii privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ.

12. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt contrare art. 1 alin. (5) și art. 41 alin. (5) din Constituție.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorilor excepției, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. Totodată, obiect al excepției îl constituie și anexele nr. 2 privind salariile de încadrare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar și nr. 3b referitoare la salariile de încadrare pentru personalul didactic auxiliar din învățământul preuniversitar, la Legea nr. 63/2011. Textele de lege criticate au următorul conținut:

„*Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la 31 decembrie 2011, personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ beneficiază de drepturile de natură salarială stabilite în conformitate cu anexele la prezenta lege.*

(2) Quantumul brut al salariilor de încadrare pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este cel prevăzut în anexele nr. 1, 2, 3a și 3b, după caz. [...]

(6) Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi. [...]

Art. 2. — (1) Încadrarea personalului prevăzut la art. 1 se face potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Persoanele care au salariul de încadrare între limita minimă și maximă a tranșei de vechime pentru funcțiile didactice din învățământul universitar, respectiv a gradului profesional sau a treptei profesionale pentru funcțiile didactice auxiliare își păstrează încadrarea avută dacă se situează între limitele prevăzute în anexele la prezenta lege. [...]

Art. 6. — Orice alte dispoziții contrare cu privire la stabilirea salariilor și a celorlalte drepturi de natură salarială, în anul 2011, pentru personalul prevăzut la art. 1 alin. (1), se abrogă.”

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, exercitat din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, Decizia nr. 481 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 12 noiembrie 2014, Decizia nr. 494 din 25 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 28 octombrie 2014, Decizia nr. 553 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2015, Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015, și Decizia nr. 637 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 14 din 8 ianuarie 2015, Curtea respingând, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate.

19. În jurisprudența precitată, Curtea a reținut, în esență, faptul că legea supusă controlului de constituționalitate stabilește drepturile salariale ale cadrelor didactice de la data intrării sale în vigoare, așadar pentru viitor, fără a afecta în niciun mod drepturile salariale dobândite pentru perioada anterioară intrării sale în vigoare. Din examinarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în această materie Curtea a constatat, de asemenea, că dreptul la anumite foloase bănești în calitate de salariat a fost asimilat, în anumite condiții, unui drept de proprietate și analizat din perspectiva art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În această privință însă Curtea Europeană a Drepturilor Omului a distins între dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul convenit pentru perioada în care munca a fost prestată. Astfel, prin Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu cu un anumit quantum. Reluând aceste considerente în Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației*, paragraful 58, Curtea a reținut că nu este consacrat prin Convenție dreptul de a continua să fie plătit cu un salariu într-un anumit quantum; venitul care a fost câștigat reprezintă însă un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în același sens, Hotărârea din 13 iulie 2006, pronunțată în Cauza *Bahgeyaka împotriva Turciei*, Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în Cauza *Erkan împotriva Turciei*, Hotărârea din 9 noiembrie 2000, pronunțată în Cauza *Schetini și alții împotriva Italiei*). Aceeași distincție semnificativă este realizată și în jurisprudența Curții Constituționale, aplicabilă, *mutatis mutandis*, în prezenta cauză, spre exemplu Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010. Așa încât, cât privește salariul ce urmează a fi plătit în viitor, Curtea a constatat că este dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că statul este cel în măsură să stabilească valoarea sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de sume prin modificări legislative corespunzătoare (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Ketchko împotriva Ucrainei*, paragraful 23). De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în acest domeniu (spre exemplu, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57).

20. Totodată, examinând prevederile de lege criticate prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea Constituțională a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

21. Cu același prilej, Curtea a constatat că, în materia salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, a existat o situație juridică specifică, determinată de succesiunea a numeroase acte normative cu acest obiect de reglementare și de practica judiciară neunitară, care a condus la un sistem de

salarizare neunitar. În acest context specific salarizării personalului didactic și didactic auxiliar, reglementarea criticată dă expresie unei măsuri de politică bugetară, determinată de impactul financiar major asupra cheltuielilor de personal aprobate pentru anul 2011, având în vedere consecințele modificărilor legislative și ale soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, urmărind să elimine inechitatea în stabilirea salariilor din sistemul național de învățământ.

22. În acest sens sunt și Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Decizia nr. 642 din 14 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, și Decizia nr. 902 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2013.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Totodată, având în vedere faptul că autorul excepției invocă aceleași critici de neconstituționalitate și cu privire la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 63/2011, referitor la încadrarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ între limitele minime și maxime ale salariului de încadrare prevăzute în anexele la lege, respectiv anexele nr. 2 și nr. 3b, Curtea reține că cele statuate în deciziile anterior citate sunt valabile și cu privire la aceste din urmă texte de lege criticate.

25. Cât privește dispozițiile art. 1 alin. (6) din Legea nr. 63/2011, potrivit cărora „*Prin contractele colective de muncă sau acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii ori alte drepturi bănești sau în natură care excedează prevederilor prezentei legi. [...]*”, prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* cu privire la Legea privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în sensul constituționalității acestora, reținând faptul că dreptul la negocieri colective în materie de muncă, reglementat de art. 41 alin. (5) din Constituție, nu presupune posibilitatea exercitării acestuia în mod discreționar și nici nu implică existența unei autonomii de reglementare prin încheierea contractelor de muncă, respectiv de decizie în privința conținutului acestora, în afara cadrului legal, care este general obligatoriu. Curtea Constituțională a statuat în mod constant că dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate de Constituție, prin dispozițiile art. 41 alin. (5), însă încheierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea legii. Aceste convenții sunt izvor de drept, dar forța lor juridică nu poate fi superioară legii; în consecință, convențiile colective sunt garantate în măsura în care nu încalcă prevederile legale în materie. În caz contrar, „*s-ar încălca un principiu fundamental al statului de drept, și anume primordialitatea legii în reglementarea relațiilor sociale. [...] în consecință, negocierea convențiilor colective nu se poate face decât cu respectarea dispozițiilor legale existente (...)*”. În acest sens sunt amintite Decizia nr. 292 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 26 august 2004, și Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995. Mai mult, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat ca dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, privind caracterul obligatoriu al convențiilor colective, nu exclud „*posibilitatea legiuitorului de a interveni, din rațiuni de interes general, pentru modificarea unor dispoziții din contractele colective de muncă, reglementând soluții care să răspundă nevoilor sociale existente la un moment dat*”. De altfel, Curtea a reținut prin Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, faptul că „ordonatorii principali de credite trebuie să respecte legea și să o aplice ca atare, chiar dacă aceasta are ca efect, pentru viitor, modificarea unor clauze din contractele de muncă, individuale sau colective, ale personalului plătit din fonduri publice. Rațiunea acestei concluzii constă în faptul că temeiul încheierii, modificării și încetării contractului este legea, iar dacă, pentru viitor, legea prevede o redimensionare a politicii salariale bugetare, toate contractele pendinte sau care vor fi încheiate trebuie să reflecte și să fie în acord cu legea”. Așa încât, art. 1 alin. (6) din Legea nr. 63/2011 stabilind natura infralegală a contractelor sau acordurilor colective de muncă și a contractelor individuale de muncă, acestea urmează a fi încheiate potrivit prevederilor de lege criticate fără a putea exceda cuantumul drepturilor bănești la care personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ este îndrituit potrivit legii.

26. Distinct față de cele statuate în jurisprudența precitată, Curtea reține că legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015). Totuși, în activitatea de legiferare în această materie legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie o prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Marcu, Maria Ciobanu, Ștefania Grigoruță, Lazăr Romaniuc, Oana Cătălina Gîlcă, Lidia Alexandrina Hostiuc, Magduța Nemțanu, Daniela Rotaru, Raluca Răileanu, Nicoleta Salariu, Elena Loredana Podovei, Sergiu Rotariu, Simona Collier, Cristinel Iulian Tudose, Mihai Andronic, Mitică Mititelu, Vasileța Lungu, Elena Siriteanu, Cristian Emil Mihalache și Adrian Mocanu, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.600/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Ionuț Hemen, Ana Maria Racu, Ionuț Ivasciuc, Nadia Ferariu, Oana Matei, Dragoș Constantin Racu, Constantin Sorin Baltag, Ramona Păstrăv, Florin Zamfir, Andreea Babuc și Claudia Mîrza, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.733/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Doina Pastinaru, Steluța Violeta Gheorghită, Liliana Nicoleta Iurescu, Silvia Constanța Popa, Teodor Pastinaru, Florentina Burlacu, Camelia Hrițcu, Mădălina Teodora Huțu, Maria Magdalena Atomei, Delia Marilena Oghisca, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.776/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Elena Roznov, Carmen Dăringă, Romică Orășanu, Mihaela Babliuc, Dumitru Barbălată, Giorgică Zală, Elena Cazacincu, Vasilica Aștefanei și Minodora Găină, prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.802/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Marinela Acsinte, Elena Agachi, Ionela Petronela Alecu, Dorica Alexe, Ovidiu Aniculăese, Ciprian Apetrei ș.a., prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.631/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Ioan Adomnicăi, Elena Aga, Camelia Alexa, Steluța Amarandei, Liana Andronic ș.a., prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.642/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă, de Geta Slabu, Carmena Corleciuc, Daniela Diaconu, Daniela Aionesei, Mirela Costescu, Lenuța Frunzete ș.a., prin reprezentant legal Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani, în Dosarul nr. 2.643/40/2014 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și, respectiv, de Nicoleta Tiugan, Dorina Aretu, Laura Preda, Crenguța Ene, Costel Aprodu, Teodora Vasiliță, Adriana Antia și Chiva Mocanu, prin reprezentant legal Sindicatul Liber Învățământ Zona Caracal, în Dosarul nr. 1.781/104/2014 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (6), art. 2 alin. (1) și (2) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, precum și anexele nr. 2 și nr. 3b la lege sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 214

din 31 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea „Comsid” — S.R.L. din Deva, în Dosarul nr. 2.798/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1192D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 12 martie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga, și în prezența reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, avocat Ovidiu Șerban, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în temeiul prevederilor art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, a amânat pronunțarea pentru data de 31 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 11 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.798/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea „Comsid” — S.R.L. din Deva, într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că interpretarea corectă din punct de vedere constituțional a prevederilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală trebuie să fie aceea că, indiferent de soluția primită în răspunsul la plângerea prealabilă (contestație), partea vătămată are dreptul să se adreseze instanței de contencios administrativ care este investită cu judecarea pe fond a cauzei, în întregul său. Apreciază că accesul la justiție nu trebuie condiționat de existența sau nu a unui răspuns pe fondul cauzei după depășirea termenului legal de soluționare a contestației,

iar concluzia că aceasta este singura interpretare permisă de lege și de Constituție, în opinia sa, rezultă din dispozițiile cuprinse în art. 2 alin. (1) lit. f) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, precum și din cele ale art. 52 alin. (1) și art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție.

5. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 409 din 12 octombrie 2004 și nr. 1.236 din 18 noiembrie 2008, prin care s-a reținut că textul legal criticat nu încalcă art. 21 din Legea fundamentală. De asemenea, instanța de judecată arată că, prin Decizia nr. 449 din 26 octombrie 2004, Curtea, în mod principal, a statuat că „nu se poate susține existența unei îngrădiri a dreptului de acces liber la justiție, textul de lege oferindu-i contestatorului posibilitatea de a supune controlului instanței judecătorești inclusiv decizia de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă”.

6. În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, notele scrise și concluziile depuse la dosar, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1) și (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora, *„Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”*

10. În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale, autoarea excepției invocă încălcarea dispozițiilor

constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, precum și celor ale art. 20 intitulat *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, prin raportare la art. 6 paragraful 1 teza întâi din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil.

11. **Examinând excepția de neconstituționalitate**, Curtea reține că prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care fac parte din titlul IX intitulat *„Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale”* și care prevăd posibilitatea atacării deciziilor emise în soluționarea contestațiilor la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare, iar prin deciziile pronunțate Curtea a constatat, de fiecare dată, că acestea nu contravin art. 21 din Legea fundamentală.

12. În contextul criticilor formulate în prezenta cauză, Curtea reține că, potrivit art. 205 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii, această contestație reprezentând o cale administrativă de atac care nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. Așa cum rezultă din coroborarea acestor prevederi cu cele ale art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, Curtea constată că procedura de contestare a actelor administrative fiscale reprezintă o procedură administrativă prealabilă, cu caracter obligatoriu, și nu o jurisdicție specială administrativă.

13. În jurisprudența sa în materie, exemplu fiind Decizia nr. 877 din 23 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2013, Curtea a statuat că prevederile cuprinse în titlul IX al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, „reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate. Asemenea proceduri, în care soluționarea plângerilor și a contestațiilor este atribuită însuși organului care a emis actul atacat sau organului ierarhic superior acestuia, nu întrunesc elementele definitorii ale activității de jurisdicție — caracterizată prin soluționarea de către un organ independent și imparțial a litigiilor privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective —, ele fiind specifice funcției administrative.” De asemenea, prin Decizia nr. 703 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 26 ianuarie 2015, paragraful 20, Curtea Constituțională a constatat că „instituirea recursului prealabil sau grațios reprezintă o modalitate simplă, rapidă și scutită de taxa de timbru, prin care persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică are posibilitatea de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului său legitim direct de la organul emitent. Se realizează astfel, pe de o parte, protecția persoanei vătămate și a administrației, iar, pe de altă parte, degrevarea instanțelor judecătorești de contencios administrativ de acele litigii care pot fi soluționate pe cale administrativă, dându-se expresie principiului celerității. De asemenea, Curtea a reținut că nicio

dispoziție constituțională nu interzice ca prin lege să se instituie o procedură administrativă prealabilă, fără caracter jurisdicțional, cum este, de exemplu, procedura recursului administrativ grațios sau a celui ierarhic. În plus, s-a arătat că dreptul de acces liber la justiție nu este un drept absolut, el putând fi supus anumitor condiționări.”

14. Prin Decizia nr. 50 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 27 martie 2013, pronunțându-se cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa, a reținut că „prin procedurile de recurs administrativ reglementate de textul de lege criticat se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate sau de a le redimensiona în limitele prevăzute de lege”, și, ca atare, „actele de soluționare de către organele administrative a contestațiilor, respectiv a reclamațiilor formulate potrivit dispozițiilor din Codul de procedură fiscală, nu sunt acte de jurisdicție, ci acte administrative supuse cenzurii instanței de judecată. Așa fiind, Curtea a reținut că textul legal criticat nu încalcă art. 21 din Constituție.”

15. Referitor la criticile privind procedura de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale, prin Decizia nr. 406 din 24 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, Curtea a reținut că dispozițiile Codului de procedură fiscală „prevăd un drept al contribuabilului de a contesta temeinicia unui act administrativ fiscal, de cele mai multe ori sub aspectul existenței și întinderii obligației fiscale”, iar „parcursul unei proceduri administrative prealabile, obligatorii, fără caracter jurisdicțional nu îngrădește dreptul de acces liber la justiție, atât timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești.”

16. Prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, Curtea a reținut că împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale, cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia poate formula contestație, iar potrivit art. 210 alin. (1) și (2) din Codul de procedură fiscală, în soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz. Totodată, Curtea a observat că, potrivit art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cererile depuse de către contribuabil se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare.

17. Referitor la modalitatea de soluționare a contestației formulate împotriva unui act administrativ fiscal, prin Decizia nr. 50 din 12 februarie 2013, precitată, Curtea a reținut că trebuie distins între mai multe ipoteze, după cum urmează:

a) Organul fiscal competent nu a soluționat contestația, deoarece a suspendat, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; sau a suspendat, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, deoarece aceasta depinde, în tot ori în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

b) O a doua ipoteză este aceea în care organul fiscal competent nu a soluționat contestația în termenul legal prevăzut de art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, fără a exista vreun motiv de suspendare. Având în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și cele ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, Curtea a reținut că această situație se circumscrie nesoluționării în termenul legal a cererii de către organul fiscal. Într-o atare împrejurare, cel care se consideră lezată în drepturile sale prin lipsa actului administrativ fiscal se poate adresa instanței de judecată pentru obligarea organului fiscal de a emite decizia de soluționare a contestației.

c) A treia ipoteză este atunci când organul fiscal competent a soluționat contestația în termenul de 45 de zile prevăzut de art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pronunțând o decizie în acest sens.

18. Referitor la posibilitatea organului fiscal competent de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea contestației, ipoteză incidentă în speța de față, Curtea reține că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, fie la un termen stabilit de organul fiscal competent prin decizia de suspendare. În momentul încetării motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent, indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu, procedura administrativă este reluată, fiind emisă o decizie privind soluționarea contestației. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, precitată.

19. Curtea reține că, în toate cazurile, ulterior pronunțării deciziei de către organul fiscal, contestatorul nemulțumit poate ataca această decizie la instanța de contencios administrativ

competentă. În soluționarea cererii, instanța de contencios administrativ este competentă, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, să se pronunțe și asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecării.

20. Curtea subliniază totodată că, așa cum s-a procedat și în prezenta cauză, împotriva deciziei organului fiscal competent de suspendare a soluționării contestației, contestatorul se poate adresa instanței de contencios administrativ. În acest sens, este Decizia nr. 617 din 6 mai 2010, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 14 iunie 2010, prin care Curtea a statuat că „nu se poate susține existența unei îngărdiri a dreptului de acces liber la justiție, textul de lege menționat oferindu-i contestatorului posibilitatea de a supune controlului instanței judecătorești inclusiv decizia de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă”.

21. Curtea mai reține faptul că, potrivit art. 215 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal. Această împrejurare nu aduce însă atingere dreptului contribuabilului care poate cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, iar instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din quantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei. De asemenea, împotriva titlului executoriu partea poate formula contestație la executarea silită, în condițiile prevăzute de art. 172—174 din Codul de procedură fiscală.

22. Având în vedere toate aceste motive, Curtea constată că prevederile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

23. Pentru argumentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea „Comsid” — S.R.L. din Deva, în Dosarul nr. 2.798/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 218 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea obiectivelor etapei a XVI-a 2015 a Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor pe perioada 2010—2024**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (2) și al art. 110 alin. (3) din Legea nr. 173/2008 privind intervențiile active în atmosferă, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă obiectivele etapei a XVI-a 2015 a Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor pe perioada 2010—2024, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 256/2010 privind aprobarea Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor pe perioada 2010—2024 și a obiectivelor

etapei a XI-a 2010 a Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Fondurile pentru finanțarea obiectivelor prevăzute la art. 1 se asigură din bugetul aprobat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
p. Ministrul finanțelor publice,
Dan Manolescu,
secretar de stat
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Grația Leocadia Gavrilescu

București, 13 mai 2015.
Nr. 327.

ANEXĂ

OBIECTIVELE
etapei a XVI-a 2015 a Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor pe perioada 2010—2024

Nr. crt.	Denumirea obiectivului	Fondul alocat (mii lei)	Capitolul bugetar
1.	— Proiecte tehnice, execuție lucrări și achiziție echipamente pentru „Dezvoltarea capacității combaterii căderilor de grindină și extinderea domeniilor de activitate pentru intervenții active în atmosferă și aplicații în agricultură a Centrului Zonal de Coordonare Moldova și a Unității de Combatere a Căderilor de Grindină Moldova 1 Iași cu grupurile de combatere din structură”	1.050	Cap. 80.01 Titlul VII — Alte transferuri Art. 55.01.05
2.	— Proiecte tehnice, execuție lucrări, achiziție echipamente și dotări pentru Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Moldova 2 Vrancea	692	Cap. 80.01 Titlul VII — Alte transferuri Art. 55.01.05
3.	Centrul Zonal de Coordonare Transilvania — Studii, proiecte tehnice și execuție lucrări pentru Centrul Zonal de Coordonare Transilvania — Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Mureș — Proiecte tehnice și execuție lucrări pentru Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Timiș	700 2.800	Cap. 80.01 Titlul VII — Alte transferuri Art. 55.01.05
4.	Studiu de fezabilitate „Dezvoltarea capacității de combatere a căderilor de grindină a Unității-Pilot de Combatere a Căderilor de Grindină Prahova prin realizarea Punctului de lansare Tisău”, proiecte tehnice, execuție lucrări și achiziție echipamente pentru Unitatea-Pilot de Combatere a Căderilor de Grindină Prahova	1.000	Cap. 80.01 Titlul VII — Alte transferuri Art. 55.01.05
5.	Studiu de fezabilitate „Unitatea de Combatere a Căderilor de Grindină Oltenia”	400	Cap. 80.01 Titlul VII — Alte transferuri Art. 55.01.05
	TOTAL GENERAL	6.642	

NOTĂ:

Defalcarea activităților și fondurile necesare acestora pentru fiecare obiectiv în parte se aprobă potrivit legislației în vigoare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE privind aprobarea Procedurii pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Procedura pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 30 aprilie 2015.
Nr. 5.

ANEXĂ

PROCEDURĂ pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon

CAPITOLUL I Prevederi generale

Art. 1. — (1) Autorizația de explorare se emite de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013, cu respectarea dispozițiilor aplicabile din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, și din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, ale normelor lor specifice și ale prezentei proceduri pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon.

(2) Autorizația de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon este denumită *autorizație de explorare* în tot cuprinsul procedurii.

(3) Autorizația de explorare se emite câștigătorului selecției de oferte organizate de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 2. — (1) Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei proceduri au înțelesul prevăzut la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013.

(2) Termenii, abrevierile și expresiile utilizate în cuprinsul prezentei proceduri, alții/altele decât cele reglementate potrivit alin. (1), se definesc după cum urmează:

- a) *A.N.R.M.* — Agenția Națională pentru Resurse Minerale;
- b) CO_2 — dioxid de carbon;
- c) *estimarea impactului asupra mediului* — o suită de informații privind modul în care explorarea în perimetrul propus poate afecta mediul (apă, aer, sol, biodiversitate etc.), în zona respectivă;
- d) *F.G.N.* — Fondul Geologic Național;
- e) *oferant* — persoana care, în urma publicării ordinului președintelui A.N.R.M. prevăzut la art. 7 alin. (1), depune oferta în vederea participării la selecția de oferte;
- f) *O.U.G. nr. 64/2011* — semnifică Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013;

g) *perimetru de explorare* — arie corespunzătoare proiecției în plan a conturului suprafeței din scoarța terestră, în interiorul căreia, pe un interval de adâncime determinat, se desfășoară lucrările de explorare în vederea stocării geologice a CO₂;

h) *procedura de emitere* — semnifică prezenta procedura pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a CO₂;

i) *solicitant* — persoană care solicită A.N.R.M., printr-o cerere, analiza de oportunitate a explorării unui perimetru, în vederea stocării geologice a CO₂;

j) *tip de stocare* — categoria de depozit (zăcăminte de hidrocarburi epuizate/acvifere saline/straturi de cărbune neexploatabile/zăcăminte de hidrocarburi la care se utilizează injectarea de CO₂ pentru creșterea gradului de recuperare/altele) aleasă pentru a fi caracterizată și evaluată conform art. 5 alin. (3) din O.U.G. nr. 64/2011;

k) *zona* — porțiune de suprafață, delimitată geografic sau administrativ-teritorial pe baza unor caracteristici distinctive sau unor destinații determinate, în cadrul căreia pot fi delimitate unul sau mai multe perimetre de explorare.

Art. 3. — În scopul păstrării evidenței documentelor și informațiilor cu privire la organizarea și desfășurarea selecțiilor de oferte, A.N.R.M. stabilește conținutul registrului, completează și păstrează următoarele:

- a) Registrul privind autorizațiile de explorare emise;
- b) dosarele cu exemplarele în copie certificată a fiecărei oferte;
- c) documentele referitoare la/sau în legătură cu ofertanții/ofertele.

CAPITOLUL II

Cererea de autorizare a explorării

SECȚIUNEA 1

Inițierea analizei de oportunitate a explorării perimetrelor

Art. 4. — Oportunitatea explorării unor perimetre în vederea stocării geologice a CO₂ se analizează de către A.N.R.M., conform prezentei proceduri.

Art. 5. — (1) În vederea analizării oportunității explorării, persoanele interesate înaintează către A.N.R.M. o cerere, însoțită de memoriul justificativ și fișa perimetrului, conform modelului-cadru prevăzut în anexele nr. 1A—1C.

(2) Cererea și anexele, redactate în limba română, în format electronic și pe suport hârtie, se depun la A.N.R.M. sau pot fi transmise acesteia prin corespondență poștală cu confirmare de primire.

Art. 6. — (1) A.N.R.M. verifică și stabilește suprafața perimetrului de explorare, coordonatele topogeodezice ale acestuia și decide asupra oportunității explorării perimetrului propus.

(2) Rezultatul analizei de oportunitate se comunică în scris solicitantului/solicitanților, în termen de 60 de zile de la înregistrarea cererii.

(3) Analiza de oportunitate va lua în considerare:

- a) existența unor cauze de excludere a perimetrului sau a unor suprafețe din cadrul perimetrului (în situația unor restricții privind monumentele istorice, culturale, religioase, siturile arheologice de interes deosebit, rezervațiile naturale, zonele de protecție meteorologică absolută, zonele de protecție sanitară și perimetrele de protecție hidrogeologică ale surselor de alimentare cu apă existente în perimetrul de explorare propus);
- b) tipul de stocare preconizat;
- c) riscul de utilizare conflictuală a complexului de stocare;
- d) riscul de litigiu transfrontalier;
- e) existența zonelor cu regim special legal instituite, aferente lucrărilor ingineresti, în perimetrul de explorare propus;

f) distribuția populației în regiunea de deasupra complexului de stocare și în zonele adiacente;

g) topografia complexului de stocare;

h) cantitatea de CO₂ estimată a fi stocată;

i) distanța și metodele de transport a CO₂;

j) zonele cu grad ridicat de seismicitate;

k) existența și utilizarea rezervelor de ape subterane potabile;

l) apropierea față de resurse naturale importante;

m) existența și utilizarea acviferelor geotermale;

n) siturile Natura 2000 din perimetru și/sau din zonele adiacente și distanța față de acestea;

o) ariile naturale protejate, declarate la nivel național/internațional;

p) existența unor eventuale riscuri semnificative identificate anterior conform O.U.G. nr. 64/2011.

(4) În urma analizei, A.N.R.M. stabilește:

a) explorarea perimetrului solicitat este oportună;

b) explorarea perimetrului solicitat este oportună, cu modificarea limitelor și a suprafeței perimetrului și/sau a limitei în adâncime a acestuia;

c) explorarea perimetrului solicitat nu este oportună, nefiind îndeplinite condițiile pentru autorizarea explorării.

(5) În cazul în care A.N.R.M. stabilește, în urma analizei de oportunitate, modificarea perimetrului, acest lucru se comunică în scris și justificat solicitantului în vederea obținerii acordului său.

SECȚIUNEA a 2-a

Punerea la dispoziția publicului

Art. 7. — (1) Lista cu perimetrele considerate oportune pentru explorare în vederea stocării geologice a CO₂, stabilite conform art. 6 alin. (4) lit. a) și b), se aprobă prin ordin al președintelui A.N.R.M. și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de internet a A.N.R.M.

(2) Ordinul președintelui A.N.R.M. prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele:

a) denumirea și sediul A.N.R.M.;

b) denumirea perimetrelor propuse pentru explorare, cu datele de identificare și de delimitare;

c) cerințele privind modul în care trebuie prezentată și depusă oferta în vederea participării la selecția de oferte;

d) termenul și locul de depunere a ofertelor;

e) data, ora și locul de deschidere a ofertelor;

f) termenul de analiză și evaluare a ofertelor;

g) termenul de comunicare a deciziei privind stabilirea ofertantului câștigător;

h) termenele de depunere și soluționare a contestațiilor;

i) documentele și informațiile solicitate ofertanților;

j) modul în care pot fi obținute datele și informațiile geologice necesare elaborării programului de explorare propus și necesitatea încheierii unui acord de confidențialitate cu privire la acestea;

k) alte date și informații considerate necesare bunei desfășurări a selecției de oferte.

SECȚIUNEA a 3-a

Depunerea ofertelor în vederea selecției

Art. 8. — (1) În vederea formulării ofertelor, A.N.R.M. pune la dispoziția ofertanților date și informații geologice existente în F.G.N.

(2) Accesul la datele și informațiile geologice se face, conform legii, în baza solicitării scrise, cu respectarea condițiilor impuse de legislația privind informațiile clasificate, a acordului de confidențialitate și în condițiile achitării de către ofertant a tarifelor stabilite de către A.N.R.M., conform prevederilor legale.

Art. 9. — Termenul de depunere a ofertei, întocmită conform anexei nr. 2, însoțită de Fișele sintetice privind oferta, întocmite conform anexei nr. 2A, este prevăzut în ordinul președintelui A.N.R.M., potrivit art. 7 alin. (2) lit. d), care intră în vigoare de la data publicării lui în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 10. — (1) Pentru fiecare perimetru un ofertant poate depune o singură ofertă.

(2) Ofertele se depun la sediul A.N.R.M., în plic sigilat, însoțite de o adresă de înaintare, și vor fi înregistrate în ordinea primirii acestora.

(3) Ofertele se depun atât pe suport hârtie, semnate și ștampilate, cât și în format electronic.

(4) Ofertele sunt redactate în limba română, în două exemplare, unul original și altul în copie certificată în conformitate cu originalul, pe care se vor menționa „Exemplar original/Copie”, „Datele de identificare ale ofertantului — Perimetrul...” și un exemplar în format electronic, anexat exemplarului original, care se vor depune la Agenția Națională pentru Resurse Minerale, bd. Dacia, nr. 59, sectorul 1, cod 010407, București, România.

(5) Documentele depuse în cadrul ofertelor, numerotate și semnate de către reprezentantul ofertantului, vor fi însoțite de un opis.

(6) Ofertele depuse în vederea participării la selecția de oferte sunt păstrate de către A.N.R.M., sigilate, până în momentul deschiderii acestora de către comisia de selecție a ofertelor, asigurându-se deplina confidențialitate.

SECȚIUNEA a 4-a

Comisia pentru selecția ofertelor și negociere

Art. 11. — (1) Deschiderea, selecția ofertelor și negocierea se realizează de către o comisie pentru selecția ofertelor și negociere, denumită în continuare *comisie*, aprobată prin ordin al președintelui A.N.R.M. și alcătuită dintr-un număr de 5 membri titulari și 2 membri supleanți, desemnați de către A.N.R.M. pe baza propunerilor din cadrul direcțiilor tehnice.

(2) Conducerea comisiei este asigurată de președintele comisiei, numit de președintele A.N.R.M. dintre membrii titulari.

(3) Consemnarea activității comisiei este asigurată de un secretar numit de președintele A.N.R.M., care nu are calitatea de membru al acesteia.

(4) Secretarul comisiei pentru selecția ofertelor are obligația convocării membrilor titulari/supleanți la ședința pentru selecția ofertelor și confirmării prezenței acestora.

Art. 12. — (1) Membrii comisiei nu pot avea calitatea de soț/soție, rudă sau afin până la gradul IV inclusiv cu asociații, cu acționarii care dețin poziții de control în structurile ofertanților ori cu administratorii sau cenzorii acestora.

(2) După împlinirea termenului de depunere, dar nu mai târziu de ședința publică de deschidere a ofertelor, membrii comisiei vor da o declarație pe propria răspundere privind situația lor în raport cu prevederile alin. (1).

(3) Dacă situația de incompatibilitate intervine după data ședinței de deschidere a ofertelor, persoanele în cauză vor înștiința de îndată președintele comisiei, care va lua măsurile necesare înlocuirii acestora.

(4) Situațiile de incompatibilitate pot fi sesizate președintelui comisiei și de către oricare altă persoană interesată, prevederile alin. (3) aplicându-se corespunzător.

Art. 13. — (1) Comisia se consideră legal întrunită numai în prezența a 5 membri.

(2) Lipsa unor membri titulari va fi suplinită, prin decizia președintelui de comisie, prin înlocuirea acestora cu membrii supleanți, astfel încât comisia să fie legal întrunită.

(3) Hotărârile comisiei se adoptă în mod autonom, cu votul majorității membrilor săi, opiniile separate fiind consemnate în procesul-verbal al ședinței.

(4) Comisia are următoarele atribuții principale:

a) verifică îndeplinirea cerințelor privind depunerea și conținutul ofertelor și consemnează într-un proces-verbal, semnat de toți membrii comisiei și de către secretar, situația privind conținutul ofertelor;

b) hotărăște descalificarea ofertanților în cazurile prevăzute în prezenta procedură;

c) desemnează ofertantul câștigător, conform prezentei proceduri, printr-un proces-verbal pe care îl prezintă președintelui A.N.R.M.;

d) negociază cu ofertantul declarat câștigător programul de lucrări suplimentare și planul de refacere a mediului;

e) îndeplinește orice alte sarcini specifice, necesare bunei desfășurări a selecției de oferte.

(5) Procesul-verbal de desemnare a ofertantului câștigător se transmite către ofertanți și către structura de specialitate din cadrul A.N.R.M., competentă pentru emiterea autorizației de explorare.

(6) Președintele comisiei are următoarele atribuții principale: a) decide convocarea comisiei și transmite datele de convocare secretarului comisiei;

b) înlocuiește membrii titulari ai comisiei cu membri supleanți, dacă este cazul, în scopul asigurării legalității întrunirii comisiei;

c) înlocuiește oricare membru al comisiei, care intră în situația de incompatibilitate în perioada de desfășurare a lucrărilor comisiei, cu un membru supleant;

d) îndeplinește orice alte sarcini specifice, necesare bunei desfășurări a selecției de oferte.

(7) Secretarul comisiei are următoarele atribuții principale:

a) primește ofertele și asigură depozitarea acestora în condiții de securitate și confidențialitate;

b) convoacă membrii comisiei, la solicitarea președintelui acesteia;

c) întocmește, redactează și semnează, alături de ceilalți membri ai comisiei, procesele-verbale ale ședințelor comisiei și documentația specifică activității comisiei;

d) asigură transmiterea documentelor comisiei către ofertanți și către structura de specialitate din cadrul A.N.R.M.;

e) redactează adresele de informare către ofertanți și către structura de specialitate din cadrul A.N.R.M.;

f) îndeplinește orice alte sarcini specifice, necesare bunei desfășurări a selecției de oferte și a negocierii.

(8) Membrii comisiei și secretarul acesteia sunt obligați să păstreze confidențialitatea datelor și informațiilor cuprinse în oferte.

Art. 14. — Termenul pentru analiza și evaluarea ofertelor va fi stabilit prin ordinul președintelui A.N.R.M., prevăzut la art. 7 alin. (2) lit. f).

SECȚIUNEA a 5-a

Selecția ofertelor

Art. 15. — (1) Descalificarea ofertantului, fără a se mai proceda la analiza ofertei, se face în următoarele situații:

a) depășirea termenului de depunere a ofertei;

b) oferta nu este în conformitate cu cerințele art. 7 alin. (2) și ale anexei nr. 2;

c) pentru documentele necesare întocmirii ofertei, ofertantul nu poate face dovada legalității deținerii datelor și informațiilor incluse în F.G.N., a respectării condițiilor impuse de legislația privind informațiile clasificate, a acordului de confidențialitate și a achitării tarifelor stabilite conform legii.

(2) În toate situațiile de mai sus se informează în scris ofertantul.

Art. 16. — (1) Selecția ofertelor se face de către comisie, prin acordarea unui număr de puncte din punctajul maxim prevăzut pentru fiecare criteriu prevăzut în anexa nr. 3 și prin însumarea punctajelor obținute de către fiecare ofertant.

(2) Punctarea fiecărui criteriu se face regresiv, prin scăderea din punctajul maxim atribuit.

(3) Fiecare membru al comisiei acordă un punctaj pentru fiecare criteriu de evaluare.

(4) Punctajele pentru fiecare criteriu de evaluare și punctajul total, acordate de către fiecare membru al comisiei fiecărui ofertant, vor fi înscrise în fișa de evaluare din anexa nr. 3 (coloana 2).

(5) Media punctajelor totale acordate de către fiecare membru al comisiei fiecărei oferte constituie punctajul obținut de către fiecare ofertant.

(6) Punctarea ofertelor cu mai puțin de 50% din punctajul maxim însumat pentru toate criteriile ori obținerea unui punctaj mai mic de 50% din punctajul maxim al oricărui criteriu conduc la descalificarea acestora.

(7) La punctaje totale egale va fi declarat câștigător ofertantul cu punctaj mai mare la criteriul „Program de explorare propus”.

(8) Punctajele acordate pentru fiecare criteriu, fiecărui ofertant, de către fiecare membru al comisiei, precum și media punctajelor totale obținute de către fiecare ofertă se consemnează într-un proces-verbal semnat de către toți membrii comisiei și de către secretar.

(9) Ofertantul care obține cea mai mare medie totală este declarat câștigător.

Art. 17. — (1) Procesul-verbal de desemnare a ofertantului câștigător este înaintat președintelui A.N.R.M. și structurii de specialitate din cadrul A.N.R.M., competentă pentru emiterea autorizației de explorare.

(2) A.N.R.M. notifică în scris ofertanților rezultatul selecției și îl publică pe pagina proprie de internet.

(3) Notificarea este înmănată reprezentantului fiecărui ofertant sau este transmisă prin corespondență poștală cu confirmare de primire.

SECȚIUNEA a 6-a

Depunerea și soluționarea contestațiilor

Art. 18. — (1) Ofertanții pot formula contestații privind modul de respectare a prevederilor prezentei proceduri și/sau a selecției realizate de către membrii comisiei, în termen de 15 zile de la primirea notificării prevăzute la art. 17 alin. (2).

(2) A.N.R.M. soluționează contestațiile și comunică răspunsul său ofertanților, în termen de 30 de zile de la primirea acestora.

Art. 19. — (1) Soluționarea contestațiilor se realizează de către o comisie pentru soluționarea contestațiilor formată din reprezentanți ai A.N.R.M., numită prin ordin al președintelui A.N.R.M. și alcătuită dintr-un număr de 3 membri titulari și 2 membri supleanți.

(2) Conducerea lucrărilor comisiei pentru soluționarea contestațiilor este asigurată de către președintele comisiei, numit de către președintele A.N.R.M. dintre membrii titulari.

(3) Activitățile comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt consemnate de către un secretar, în procesele-verbale ale ședințelor, semnate de către toți membrii comisiei.

(4) Secretarul comisiei pentru soluționarea contestațiilor nu are calitatea de membru al acesteia.

Art. 20. — (1) Nu va putea fi membru al comisiei pentru soluționarea contestațiilor niciunul dintre membrii comisiei de selecție a ofertelor.

(2) Membrii comisiei pentru soluționarea contestațiilor nu pot avea calitatea de soț/soție, rudă sau afin până la gradul IV inclusiv, cu asociații, cu acționarii care dețin poziții de control în structurile ofertanților ori cu administratorii sau cenzorii acestora, și nici cu membrii comisiei de selecție a ofertelor.

(3) Dacă situația de incompatibilitate intervine după numirea în comisia pentru soluționarea contestațiilor, persoanele în cauză vor înștiința de îndată președintele comisiei, care va lua măsurile necesare înlocuirii acestora.

(4) Situațiile de incompatibilitate pot fi sesizate președintelui comisiei pentru soluționarea contestațiilor și de către oricare altă persoană interesată, prevederile alin. (3) aplicându-se corespunzător.

Art. 21. — (1) Comisia pentru soluționarea contestațiilor se consideră legal întrunită numai în prezența a 3 membri.

(2) Lipsa unor membri titulari va fi suplinită, prin decizia președintelui comisiei pentru soluționarea contestațiilor, cu membri supleanți, astfel încât aceasta să fie legal întrunită.

(3) Atribuțiile președintelui și ale secretarului comisiei pentru soluționarea contestațiilor sunt similare cu cele ale președintelui și ale secretarului comisiei pentru selecția ofertelor, așa cum sunt specificate la art. 13 alin. (6) și (7).

(4) Hotărârile comisiei pentru soluționarea contestațiilor se adoptă în mod autonom, cu votul majorității membrilor, opiniile separate fiind consemnate în procesul-verbal al ședinței.

Art. 22. — (1) Comisia pentru soluționarea contestațiilor analizează toate aspectele contestate, toate documentele emise de către comisia pentru selecția ofertelor și verifică respectarea prezentei proceduri, întocmind un raport prin care propune soluționarea contestației.

(2) Raportul comisiei pentru soluționarea contestațiilor, care cuprinde admiterea sau respingerea motivată a contestațiilor, se comunică președintelui A.N.R.M., ofertanților și se publică pe pagina de internet a A.N.R.M.

(3) În cazul în care comisia pentru soluționarea contestațiilor apreciază contestația ca fiind întemeiată, aceasta propune președintelui A.N.R.M. următoarele:

- a) revocarea hotărârii de descalificare a ofertanților;
- b) revocarea hotărârii de desemnare a ofertantului câștigător;
- c) reevaluarea ofertelor de către o altă comisie.

(4) Comisia pentru soluționarea contestațiilor nu face și reevaluarea ofertelor.

(5) În cazul în care comisia pentru soluționarea contestațiilor hotărăște ca fiind necesară revocarea hotărârii de descalificare a ofertanților sau revocarea hotărârii de desemnare a ofertantului câștigător și reevaluarea ofertelor, ca urmare a admiterii contestației, este numită o comisie pentru reevaluarea ofertelor, prin ordin al președintelui A.N.R.M.

(6) În cazul respingerii contestației sau în cazul unei nemulțumiri privind modul în care aceasta a fost soluționată, ofertantul contestatar poate recurge la instanța judecătorească competentă, potrivit legii, după ce primește Raportul comisiei pentru soluționarea contestațiilor.

(7) Contestarea, inclusiv în fața instanței, suspendă procedura de emitere a autorizației de explorare, până la soluționarea definitivă și irevocabilă.

Art. 23. — (1) Termenul pentru reevaluarea ofertelor va fi stabilit prin ordinul președintelui A.N.R.M. prevăzut la art. 22 alin. (5).

(2) Comisia pentru reevaluarea ofertelor, aprobată prin ordin al președintelui A.N.R.M., este alcătuită dintr-un număr de 5 membri titulari și 2 membri supleanți, desemnați de către A.N.R.M. pe baza propunerilor din cadrul direcțiilor tehnice.

(3) Nu pot face parte din comisia pentru reevaluarea ofertelor membrii comisiei pentru evaluarea ofertelor și membrii comisiei pentru soluționarea contestațiilor.

(4) Conducerea comisiei pentru reevaluarea ofertelor este asigurată de președintele comisiei, numit de către președintele A.N.R.M. dintre membrii titulari.

(5) Consemnarea activității comisiei pentru reevaluarea ofertelor este asigurată de către un secretar care nu are calitatea de membru al acesteia.

(6) Organizarea și atribuțiile comisiei pentru reevaluarea ofertelor sunt cele prevăzute la art. 12 și 13 din secțiunea a 4-a, iar reevaluarea și punctarea ofertelor se face în conformitate cu art. 16.

(7) Comisia pentru reevaluarea ofertelor întocmește un proces-verbal privind desemnarea ofertantului câștigător, pe care îl comunică președintelui A.N.R.M. și structurii de specialitate din cadrul A.N.R.M., competentă pentru emiterea autorizației de explorare.

SECȚIUNEA a 7-a

Notificarea rezultatului sesiunii de selecție a ofertelor

Art. 24. — (1) A.N.R.M. notifică ofertanților rezultatul final al selecției și îl publică pe pagina de internet a A.N.R.M.

(2) Notificarea este înmănată reprezentantului fiecărui ofertant sau este transmisă prin corespondență poștală cu confirmare de primire.

SECȚIUNEA a 8-a

Negocierea programului de lucrări suplimentare și a planului de refacere a mediului

Art. 25. — (1) Elementele care se negociază în vederea stabilirii condițiilor cuprinse în autorizația de explorare, precum și termenele pentru finalizarea negocierilor și pentru refacerea documentațiilor sunt stabilite de către comisie și de către structura de specialitate și aprobate prin ordin al președintelui A.N.R.M.

(2) Comisia prevăzută la art. 11 sau la art. 23, după caz, negociază cu ofertantul declarat câștigător programul de lucrări suplimentare și planul de refacere a mediului.

(3) Condițiile convenite în urma negocierii nu pot fi inferioare celor propuse prin oferta depusă pentru participarea la selecția de oferte, atât din punctul de vedere al volumului de lucrări, cât și al costurilor bugetate.

Art. 26. — (1) Rezultatul negocierii este consemnat într-un proces-verbal de negociere, semnat de membrii comisiei, de secretar și de ofertantul declarat câștigător, în cel puțin două exemplare originale.

(2) Ofertatul declarat câștigător primește un exemplar original al procesului-verbal de negociere.

(3) Procesul-verbal de negociere este înaintat președintelui A.N.R.M. și se transmite către structura de specialitate din cadrul A.N.R.M. competentă pentru emiterea autorizației de explorare.

Art. 27. — (1) Imposibilitatea finalizării negocierii din culpa ofertantului declarat câștigător, în termenul stabilit conform art. 25 alin. (1), atrage descalificarea acestuia.

(2) Descalificarea propusă de comisie și aprobată de președintele A.N.R.M. se comunică de îndată ofertantului.

(3) Decizia de descalificare poate fi contestată în condițiile secțiunii a 6-a, care se aplică corespunzător.

(4) În situația în care ofertantul descalificat a fost singurul participant la selecția de oferte, atunci se organizează o nouă selecție, în baza unui ordin al președintelui A.N.R.M.

(5) În situația în care la selecția de oferte s-au prezentat cel puțin 2 ofertanți, ofertantul clasat pe locul următor este declarat câștigător, dacă acesta a îndeplinit condițiile de calificare, iar procedura de negociere se reia.

Art. 28. — (1) Documentațiile refăcute în urma negocierii se vor depune la sediul A.N.R.M. în plic sigilat, atât pe suport hârtie, cât și în format electronic, însoțite de o adresă de înaintare.

(2) Documentațiile refăcute în urma negocierii vor fi depuse în două exemplare, unul original și altul în copie certificată în conformitate cu originalul, pe care se vor menționa: „Exemplar original” sau „Exemplar copie”, „Datele de identificare ale

ofertantului declarat câștigător — Perimetrul... — Documentație refăcută în urma negocierii” și un exemplar în format electronic, inclus în exemplarul original, care se vor depune la Agenția Națională pentru Resurse Minerale, bd. Dacia nr. 59, sectorul 1, cod 010407, București, România.

(3) Documentațiile refăcute în urma negocierii, numerotate și semnate de către reprezentantul ofertantului declarat câștigător, vor fi însoțite de un opis.

CAPITOLUL III

Emiterea autorizației de explorare

Art. 29. — (1) A.N.R.M. întocmește proiectul autorizației de explorare, după conținutul-cadru din anexa nr. 4, prin care se autorizează explorarea și se precizează condițiile în care aceasta se poate desfășura, în termen de 60 zile de la data semnării procesului-verbal de negociere, conform art. 26 alin. (1).

(2) Proiectul autorizației de explorare se pune la dispoziția publicului pe pagina de internet a A.N.R.M., pentru o perioadă de 30 de zile, în vederea consultării publice.

(3) Propunerile și sugestiile cetățenilor și asociațiilor legal constituite, cu privire la proiectul autorizației de explorare, pot fi adresate în scris atât prin poștă, cât și prin fax sau e-mail, utilizând datele de contact menționate pe pagina de internet a A.N.R.M., cel târziu până în ultima zi a perioadei de consultare publică.

(4) În perioada de consultare publică, propunerile și sugestiile formulate vor fi înscrise într-un registru, menționându-se data primirii, persoana care a făcut propunerea și datele de contact de la care s-a primit propunerea, numai după validarea acestora de către persoana desemnată.

(5) Persoana desemnată să valideze propunerile și sugestiile este salariatul A.N.R.M. numit de către conducătorul structurii de specialitate, care gestionează și asigură selectarea și înscrierea în registrul de propuneri a propunerilor și sugestiilor formulate de către cetățenii și asociațiile legal constituite.

(6) Nu vor fi validate propunerile și sugestiile care nu sunt în legătură directă cu conținutul proiectului de autorizație de explorare, care nu sunt formulate adecvat și clar sau care conțin cuvinte injurioase ori aprecieri privind inițiatorul acestuia.

(7) Validarea sau invalidarea propunerilor și sugestiilor formulate cu privire la proiectul de autorizație de explorare se va transmite, motivat, inclusiv către inițiator.

(8) Propunerile validate și înscrise în registrul de propuneri vor fi discutate și analizate în cadrul structurii de specialitate, competentă pentru emiterea autorizației de explorare, în vederea includerii sau nu a acestora în proiectul de autorizație de explorare, în termen de 15 zile de la data încheierii perioadei de consultare publică.

(9) Proiectul de autorizație de explorare, astfel modificat, va fi publicat pe pagina de internet a A.N.R.M., cu mențiunea „Forma finală”.

(10) Autorizația de explorare se emite, după îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2)—(9), sub semnătura președintelui A.N.R.M. și se înregistrează în Registrul privind autorizațiile de explorare emise.

(11) Ofertantul câștigător este invitat la sediul A.N.R.M. în vederea înmânării autorizației de explorare.

(12) Exemplarele originale ale ofertelor se returnează ofertanților, cu excepția ofertantului declarat câștigător, căruia i se returnează exemplarul depus în copie.

Art. 30. — (1) Autorizația de explorare intră în vigoare la data publicării deciziei președintelui A.N.R.M. de aprobare a acesteia, în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Valabilitatea autorizației de explorare nu poate depăși perioada necesară realizării explorării pentru care A.N.R.M. a avizat programul de lucrări propus de ofertantul câștigător.

(3) În situația în care explorarea realizată conform autorizației de explorare nu este suficientă pentru evaluarea capacității formațiunilor geologice din perimetru de a fi utilizate ca sit de stocare și pentru caracterizarea acestuia, titularul autorizației de explorare poate solicita prelungirea valabilității acesteia, printr-o notificare transmisă A.N.R.M., cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea valabilității sale, însoțită de un memoriu justificativ și de un program de lucrări suplimentare.

(4) Valabilitatea autorizației de explorare se poate prelungi cu maximum 2 ani, în condițiile aprobate.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 31. — Anexele nr. 1A, 1B, 1C, 2, 2A, 3 și 4 fac parte din prezenta procedură.

Art. 32. — Prezenta procedură este aprobată prin decizia președintelui A.N.R.M. și intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1A
la procedură

C E R E R E privind analiza de oportunitate a explorării în vederea stocării geologice a CO₂

(model)

Persoana juridică/Persoana fizică:
Sediul/Domiciliul:
Persoana de contact:
Telefon:
Nr. de înregistrare:/.....

Către,

Agenția Națională pentru Resurse Minerale

Subsemnatul(a), domiciliat(ă) în județul, orașul/comuna, str. nr., în calitate de persoană fizică/reprezentant al S.C., cu sediul în, str. nr., având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013, și ale Procedurii pentru emiterea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată prin Decizia președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 5/2015, prin prezenta, solicit analiza de oportunitate a explorării în vederea stocării geologice a CO₂, pentru perimetrul

Pentru susținerea prezentei cereri anexez următoarele:

- a) memoriu justificativ;
- b) documente emise de autoritățile competente în domeniile stabilite prin art. 28 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013;
- c) fișa de localizare a perimetrului de explorare propus.

Data

.....

Semnătura și ștampila

.....

CERINȚE
privind anexele Cererii privind analiza de oportunitate a explorării
în vederea stocării geologice a CO₂

- a) **Memoriul justificativ** va trebui să cuprindă cel puțin următoarele informații:
- prezentarea succintă a solicitantului, a activității sale și a scopului solicitării;
 - denumirea/specificarea zonei în care se află perimetrul de explorare propus, denumirea perimetrului propus și criteriile care au condus la această propunere;
 - date privind localizarea geografică a perimetrului, descrierea reliefului și a vegetației;
 - denumirea și coordonatele punctelor de sprijin din rețeaua geodezică de stat în sistemul de referință „Stereografic 1970”, folosite la măsurătorile topografice, precum și coordonatele punctelor care delimitează perimetrul pentru care se solicită analiza de oportunitate a explorării;
 - suprafața și limita în adâncime a perimetrului de explorare propus;
 - informații referitoare la formațiunea geologică avută în vedere pentru stocarea CO₂ (adâncime, vârstă, litologie, alte informații, după caz);
 - siturile Natura 2000 din perimetru și/sau din zonele adiacente și distanța față de acestea;
 - ariile naturale protejate, declarate la nivel național/internațional;
 - date și informații privind existența zonelor cu regim special legal instituite, aferente lucrărilor inginerești, în perimetrul de explorare propus;
 - distribuția spațială a populației în regiunea de deasupra complexului de stocare și în zonele adiacente;
 - localizarea sursei/surselor de CO₂ avută/avute în vedere pentru captare, precum și tipul sau tehnologia de captare preconizată a fi folosită;
 - distanța și metodele de transport avute în vedere;
 - tipul de stocare prevăzut;
 - cantitatea estimată de CO₂ care urmează să fie injectat și stocat, precum și caracteristicile acestuia;
 - durata maxima estimată a operării sitului de stocare;
 - o descriere succintă a lucrărilor de explorare propuse și durata de execuție a acestora.

b) **Documente emise de autoritățile competente în domeniile stabilite prin art. 28 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului 64/2011** privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013 privind existența, în cuprinsul perimetrului de explorare propus, a unor monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale, zonele de protecție meteorologică absolută, zonele de protecție sanitară și perimetre de protecție hidrogeologică ale surselor de alimentare cu apă.

c) **Fișa de localizare a perimetrului de explorare**, conform modelului din anexa nr. 1C la procedură, la scara adecvată.

Pe fișa de localizare a perimetrului de explorare propus se vor figura cel puțin:

- caroiajul rectangular corespunzător sistemului de proiecție „Stereo '70”;
- conturul perimetrului de explorare propus;
- delimitarea unităților administrativ-teritoriale;
- construcțiile inginerești din perimetru;
- rețeaua hidrografică.

În cazul în care numărul punctelor de delimitare a perimetrului, înscrise în ordinea închiderii poligonului, depășește spațiul rezervat, acestea se vor înscrie pe verso.

Fișa de localizare a perimetrului de explorare propus

(model)

Scara 1:

1. Localizarea perimetrului			2. Date privind perimetrul
1.1. Coordonatele de delimitare a perimetrului			2.1. Denumirea perimetrului:
Pct.	X	Y	2.2. Număr TOPO:
1			2.3. Tip de stocare a CO ₂ prevăzut:
2			2.4. Faza lucrărilor:
3			2.5. Numărul autorizației:
4			3. Observații
1.2. Sistem de referință: „Stereografic 1970”			
1.3. Limita în adâncime Z = ... m			
1.4. Suprafața S = ... km ²			
1.5. Localizarea administrativ-teritorială:			

CERINȚE**privind conținutul ofertei pentru obținerea autorizației de explorare în vederea stocării geologice a CO₂**

Oferta se prezintă în două volume, care sunt etichetate clar cu datele ofertantului și însoțite de suporturi magnetice distincte, cuprinzând:

VOLUMUL I**1. Date și informații privind ofertantul****1.1. Date generale**

— denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare sau codul fiscal, dacă astfel de coduri se aplică ofertantului, capitalul social, asociații sau acționarii, precum și orice alte informații relevante privind datele ofertantului;

— obiectul principal de activitate;

— numele, funcția, adresa de e-mail, numărul de telefon și numărul de fax al reprezentantului ofertantului, locul unde se vor face comunicările, precum și orice alte informații relevante privind reprezentantul ofertantului;

— copii certificate pentru conformitate, de pe actul constitutiv și de pe certificatul de înregistrare ale ofertantului, pentru persoana juridică română sau documentele echivalente, traduse în limba română și legalizate, în cazul persoanelor juridice din spațiul Uniunii Europene sau din state terțe;

— certificat constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului, în termenul de valabilitate, pentru persoanele juridice române sau, în cazul ofertanților persoane juridice din spațiul Uniunii Europene ori din state terțe, un document echivalent, tradus în limba română și legalizat.

1.2. Capabilitate financiară

— situația financiară anuală din anul precedent, auditată; ultimul raport financiar semestrial al ofertantului persoană juridică, dacă este cazul;

— scrisoare de bonitate din partea băncii ofertantului sau a altor instituții și organizații la care acesta este înregistrat ori cu care lucrează, inclusiv opinia de la auditorii sau contabilii autorizați independenți ai acestuia, care oferă raport de audit ori expertiză, cuprinzând situația indicatorilor financiari relevanți privind cifra de afaceri, profitul brut sau profitul net, rata profitului net, rata lichidității globale, rata solvabilității generale, indicatorii de risc etc.;

— în cazul în care ofertantul este o persoană juridică nou-înființată, se vor furniza date similare privind acționarul/acționarii sau asociatul/asociații principali al/ai ofertantului, până la nivel de persoană fizică;

— în cazul în care ofertantul este o firmă străină fără activitate anterioară în România, se va prezenta ultimul raport financiar anual auditat al acestuia sau, după caz, al acționarului/acționarilor ori al asociatului/asociațiilor principali al/ai acestuia;

— certificate de atestare fiscală emise de autoritățile sau instituțiile publice care administrează bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și bugetul local, din care să reiasă situația executării de către ofertant a obligațiilor fiscale.

1.3. Capabilitate tehnică

— memoriu privind capacitatea tehnică a ofertantului sau a executantului/operatorului planului de lucrări, care va cuprinde, după caz:

1. prezentarea operațiunilor de explorare și/sau stocare de CO₂ derulate până în prezent, în România sau în alte țări, cu precizarea zonelor pe care și-a desfășurat sau își desfășoară această activitate;

2. prezentarea activităților de explorare/exploatare/înmagazinare pentru hidrocarburi derulate, dacă ofertantul a desfășurat sau desfășoară astfel de activități;

3. personalul de specialitate, atestat de către A.N.R.M., care va desfășura operațiunile de explorare prevăzute în ofertă, cu precizarea raporturilor contractuale ale acestuia cu ofertantul sau cu executantul/operatorul;

4. dotarea tehnică existentă a ofertantului sau a executantului/operatorului, care să ateste capacitatea de a desfășura operațiunile de explorare din programul de lucrări propus pe baza recomandărilor din cele mai bune tehnici disponibile.

Prezentarea operațiunilor/activităților menționate la pct. 1 și 2 nu reprezintă cerințe obligatorii pentru depunerea ofertelor, ci criteriile de evaluare a acestora, conform anexei nr. 3 la procedură.

În cazul în care ofertantul nu are capacitate tehnică proprie, respectiv o dotare tehnică și personal de specialitate, pentru toate lucrările din programul de explorare propus sau numai pentru o parte a acestora, urmând ca lucrările de explorare să fie făcute în parte sau în totalitate de o persoană juridică atestată de către A.N.R.M., se vor specifica detaliat sarcinile și obligațiile care revin acesteia în calitate de executant/operator și se va depune contractul prin care s-a convenit în mod ferm executarea lucrărilor de explorare, în cazul în care ofertantul va câștiga selecția de oferte.

Pentru certificarea competenței tehnice și a experienței ofertantului sau a executantului/operatorului în explorarea petrolieră, stocarea geologică a dioxidului de carbon, înmagazinarea gazelor și/sau în domeniile conexe, vor fi anexate copii ale actelor doveditoare (atestare, licențe, diplome etc.).

2. Oferta

Oferta va cuprinde, în principal, programul de lucrări necesare pentru conturarea, caracterizarea și evaluarea potențialului complex de stocare.

În ofertă se vor prezenta:

— lista cu datele și informațiile geologice disponibile în F.G.N. și utilizate la elaborarea programului de explorare propus, iar în cazul utilizării de date și informații geologice publice se va indica sursa din care provin acestea;

— dovada privind deținerea legală a datelor și informațiilor geologice disponibile în F.G.N., respectiv factura emisă de către A.N.R.M. și ordinul de plată sau chitanța corespunzătoare.

Rezumatul ofertei se va prezenta în fișele sintetice privind oferta, conform anexei nr. 2A la procedură, în scopul evaluării comparative a ofertelor.

Programul de lucrări propus se va prezenta defalcat pe etape și pe tipuri de activități, cu precizarea perioadelor de timp în care se vor desfășura acestea și va cuprinde cel puțin:

2.1. Colectarea datelor pentru caracterizarea și evaluarea complexului de stocare și a zonelor înconjurătoare

Datele colectate trebuie să fie suficiente pentru a construi un model structural geologic static 3D și se referă cel puțin la:

— geologie și geofizică;

— hidrogeologie, în special existența apelor subterane potabile;

— ingineria de rezervor și petrofizică, inclusiv calcule volumetrice ale volumului poros permeabil în care se va face injectarea de CO₂ și capacitatea finală de stocare;

— geochimie, inclusiv viteza de dizolvare și viteza de mineralizare;

— geomecanică, inclusiv permeabilitatea și presiunea de fracturare;

— seismicitate;

— prezența și starea căilor de scurgere naturale și a celor create de om, inclusiv puțuri și foraje care ar putea constitui căi de scurgere;

— studii topografice și căile de acces la complexul de stocare;

— distribuția spațială a populației în regiunea de deasupra complexului de stocare și în zonele adiacente;

— apropierea față de resursele naturale importante, inclusiv ariile naturale protejate, siturile Natura 2000, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, apele subterane potabile și hidrocarburi;

— interacțiunea posibilă cu alte activități din jurul perimetrului în care se face explorarea, de exemplu explorarea, exploatarea și stocarea de hidrocarburi, utilizarea geotermală a acviferelor și utilizarea rezervelor de apă subterană;

— distanța față de sursa potențială sau sursele potențiale de CO₂ și față de rețelele de transport adecvate;

— estimări ale cantității totale de CO₂ care ar fi disponibilă din punct de vedere economic pentru stocare;

— analiza procesului din care provine CO₂ capturat;

— influența procesului industrial asupra compoziției fluxului de CO₂ (capturare precombustie sau postcombustie, procese industriale etc.).

2.2. Crearea modelului structural geologic static 3D

Cu ajutorul datelor colectate în etapa anterioară, se construiește un model structural geologic static tridimensional sau un set de astfel de modele ale complexului de stocare propus, incluzând roca protectoare din acoperiș, zonele care comunică din punct de vedere hidrodynamic și fluidele.

Modelul structural geologic static sau setul de modele va caracteriza complexul de stocare din punctul de vedere al:

— structurii geologice a capcanei fizice;

— caracteristicilor geomorfologice și structurale ale rezervorului;

— proprietăților geomecanice, geochimice și de curgere ale rezervorului, ale secvențelor sedimentare ce acoperă rezervorul (roca protectoare din acoperiș) și ale formațiunilor înconjurătoare;

— caracterizării sistemului de fracturi, precum și privind prezența unor căi de scurgere potențială create de om;

— extinderii în suprafață și în plan vertical a complexului de stocare;

— datelor sedimentologice, petrografice și mineralogice;

— datelor privind porozitatea și distribuția porozității, a permeabilității, precum și a volumului poros-permeabil;

— caracteristicilor privind heterogenitatea de rezervor/omogenitatea/continuitatea și caracteristicile fluxului de fluid;

— distribuției de fluide de formațiune din faza inițială;

— siguranței închiderii rezervorului, precum și din punctul de vedere al extinderii și capacității acestuia;

— căilor de migrare identificate;

— oricăror alte caracteristici relevante.

Incertitudinea asociată fiecărui parametru utilizat pentru construirea modelului este evaluată prin elaborarea unei serii de scenarii pentru fiecare parametru și prin calcularea limitelor corespunzătoare de încredere.

2.3. Caracterizarea comportamentului dinamic al stocării, caracterizarea sensibilității, evaluarea riscurilor

2.3.1. Caracterizarea comportamentului dinamic al stocării

Sunt luați în considerare cel puțin următorii factori:

— debitele posibile de injectare și proprietățile fluxului de CO₂;

— producțiile istorice realizate ale fluxurilor de fluide (în zonele cu petrol și gaze);

— eficiența modelării cuplate a procesului, și anume modul în care interacționează diversele efecte individuale din simulator/simulatoare;

— procesele reactive (și anume modul în care se integrează în model reacțiile CO₂ injectat cu mineralele *in situ*);

— simulatorul de rezervor utilizat (pot fi necesare mai multe simulări, cu aplicații de simulare diferite, pentru validarea anumitor observații);

— simulări pe termen scurt și pe termen lung (pentru a stabili evoluția și comportamentul CO₂ de-a lungul deceniilor și milenii, inclusiv rata dizolvării CO₂ în apă);

— recalibrarea modelării bazată pe date operaționale și din monitorizare.

Modelarea dinamică furnizează informații referitoare la:

— presiunea și temperatura formațiunii de stocare în funcție de debitul de injectare și de volumul de injectare stocat de-a lungul timpului;

— extinderea în suprafață și pe verticală a CO₂ injectat, de-a lungul timpului;

— natura fluxului de CO₂ în rezervor, inclusiv comportamentul și starea de fază;

— mecanismele de captare și debitele CO₂, inclusiv punctele de revărsare/pierdere și formațiunile de etanșare laterale și verticale;

— sisteme secundare de reținere în ansamblul complexului de stocare;

— capacitatea de depozitare/stocare și gradientii de presiune în situl de stocare;

— caracterizarea riscurilor:

— riscul de fracturare a formațiunii sau formațiunilor geologice în care se face stocarea și a rocii protectoare din acoperiș;

— riscul pătrunderii CO₂ în roca protectoare din acoperiș;

— riscul de scurgere din situl de stocare pe diferite căi;

— rata de migrare (în rezervoare deschise, care nu au toate limitele determinate);

— vitezele de colmatare a fracturilor;

— modificări ale chimiei fluidelor și reacțiile ulterioare intervenite la nivelul formațiunii/formațiunilor (de exemplu: schimbarea pH-ului sau a compoziției mineralogice) și includerea modelării reactive pentru evaluarea efectelor;

— dislocarea fluidelor din formațiune;

— seismicitatea crescută și ridicarea la nivelul suprafeței.

2.3.2. Caracterizarea sensibilității

— se folosesc metode iterative de modelare a procesului, cu scenarii multiple și analize de sensibilitate, actualizate cu datele noi achiziționate și cu modul de interacționare al diverselor efecte individuale din simulatoare;

— simulările se bazează pe modificarea parametrilor din modelul structural geologic static sau din seturile de modele, pe schimbarea funcțiilor debitului și a ipotezelor aferente exercițiului de modelare dinamică;

— la evaluarea riscurilor se ține seama de orice sensibilitate semnificativă.

2.3.3. Evaluarea riscurilor

Evaluarea riscurilor cuprinde:

a) Caracterizarea pericolelor

Caracterizarea pericolelor se realizează prin caracterizarea potențialului de scurgere din complexul de stocare, după cum s-a stabilit prin modelarea dinamică și prin caracterizarea securității prezentate mai sus, luându-se în considerare, cel puțin:

— căile potențiale de scurgere;

— gravitatea potențială a scurgerilor pentru căile de scurgere identificate (viteza și debitul fluxului);

— parametri critici care influențează scurgerea potențială (cum ar fi: presiunea maximă din rezervor, debitul maxim de injectare, temperatura, sensibilitatea la diferite ipoteze din modelul structural geologic static sau din seturile de modele);

— efectele secundare ale stocării de CO₂, inclusiv fluidele de formațiune dislocate și substanțele nou-create prin stocarea CO₂;

— abordări privind traseele posibile ale conductelor și privind reducerea riscurilor potențiale asociate, provocate de scurgeri pe traseul acestora;

— orice alți factori care ar putea pune în pericol sănătatea umană sau mediul, cum ar fi structurile fizice asociate proiectului.

b) Evaluarea expunerii

— se face pe baza caracteristicilor mediului și a distribuției și activităților populației umane pe suprafața de deasupra complexului de stocare și pe baza comportamentului potențial și a evoluției potențiale a CO₂ care se scurge prin căile potențiale identificate la etapa „caracterizarea pericolelor”.

c) Evaluarea efectelor

— se face pe baza sensibilității unor anumite specii, comunități sau habitate legate de scurgerile potențiale identificate la etapa 2.3.3. a);

— acolo unde este relevant, evaluarea cuprinde efecte ale expunerii la concentrații ridicate de CO₂ din biosferă, inclusiv în soluri, sedimente marine și ape bentonice (efecte privind asfixierea, hipercapnia și pH-ul redus din aceste medii ca urmare a scurgerilor de CO₂);

— se include și o evaluare a efectelor altor substanțe care pot fi prezente în fluxurile de CO₂ scurs, fie impurități prezente în fluxul injectat, fie substanțe nou-formate prin stocarea de CO₂;

— aceste efecte se examinează la scara temporală și la scară spațială, în legătură cu o serie de evenimente de scurgeri de gravități diferite.

d) Caracterizarea riscurilor

— aceasta cuprinde o evaluare a siguranței și integrității sitului pe termen scurt și pe termen lung, inclusiv o evaluare a riscului de scurgere în condițiile de utilizare propuse și cu efecte asupra mediului și sănătății de proporțiile celui mai pesimist scenariu;

— caracterizarea riscurilor se va face pe baza evaluării pericolelor, a expunerii și a efectelor;

— aceasta include o evaluare a surselor de incertitudine identificate în timpul etapelor caracterizării și evaluării sitului de stocare și, dacă acest lucru este posibil, o descriere a posibilităților de reducere a riscurilor.

2.3.4. Monitorizarea injectării, a efectelor acesteia și măsurile corective

— se face în cazul efectuării unor teste de injectare, pentru integrarea în obligațiile instituite prin art. 6 alin. (4), coroborat cu art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013;

— planul de monitorizare și testare cuprinde, pentru etapa inițială, etapa de operare și pentru cea de post-închidere, cel puțin următoarele elemente:

— parametri monitorizați;

— locațiile de monitorizare, frecvența monitorizării și justificarea alegerii acestora;

— metodele de monitorizare, tehnologiile și limitările lor și justificarea alegerii acestora;

— parametri monitorizați, continuu sau discontinuu, sunt cel puțin pentru:

— emisiile fugitive de CO₂ la instalațiile de injectare;

— fluxul volumetric, presiunea și temperatura CO₂ la gura puțului de injectare;

— analiza chimică a materialului injectat, inclusiv privitor la respectarea prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013;

— temperatura și presiunea în rezervor, pentru determinarea comportamentului și a stării de fază;

— calitatea apelor subterane potabile;

— coroziunea instalațiilor și a materialelor care intră în contact permanent cu fluxul de CO₂;

— integritatea forajului de injecție, a forajelor de monitorizare și a forajelor abandonate;

— scăpările la suprafață, pe căi structurale sau create de om, distribuția CO₂ în sol și dispersia sa în atmosferă;

— microseismicitatea și transferul la suprafață;

— imaginea zonei invadate, distribuția în suprafață și pe verticală a penei de CO₂;

— datele colectate din monitorizare sunt aplicate modelării dinamice 3D, utilizând modelul structural geologic tridimensional static actualizat, pentru a se putea compara comportamentul preconizat al sitului de testare cu cel observat prin monitorizare;

— atunci când există devieri semnificative între comportamentul observat și cel preconizat al modelului dinamic 3D, modelul 3D va fi recalibrat pentru a reflecta comportamentul observat;

— atunci când modelarea dinamică, în urma aplicării datelor reale din monitorizare, generează noi scenarii privind unele sensibilități semnificative ale evaluărilor anterioare, se va face o nouă revizuire a evaluării riscurilor și o actualizare a planului de măsuri corective;

— atunci când modelarea dinamică, în urma aplicării datelor reale din monitorizare, sugerează existența a noi surse de CO₂, căi de scurgere, rate de flux anormale sau alte abateri semnificative, se va reface planul de monitorizare și testare, urmărind să se obțină date suplimentare privind aceste comportamente;

— se precizează scopul și formatul planului de măsuri corective, cu exemple de măsuri corective;

— se precizează metodologia măsurilor corective, respectiv sumarul metodelor, situațiile și limitările tehnologice, considerații asupra duratei măsurilor corective;

— plan de implementare, activitatea de management și raportări.

VOLUMUL II

Volumul II va cuprinde:

1. prezentarea sistemului de management pentru sănătate și securitate ocupațională;

2. o estimare a impactului asupra mediului și programul de lucrări propus pentru evitarea riscului asupra mediului;

3. planul de refacere a mediului, care cuprinde măsurile de refacere și reabilitare a mediului afectat de lucrările propuse, în perimetrul de explorare;

4. documentele emise de autoritățile competente în domeniile stabilite prin art. 28 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013 privind existența, în cuprinsul perimetrului de explorare, a unor monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale, zone de protecție meteorologică absolută, zone de protecție sanitară și perimetre de protecție hidrogeologică ale surselor de alimentare cu apă.

NOTĂ:

Ofertantul își asumă răspunderea pentru corectitudinea și completitudinea datelor și informațiilor furnizate la A.N.R.M., autoritatea responsabilă pentru emiterea autorizației de explorare.

Fișe sintetice privind oferta

Anexa nr. 2A, Partea 1		Fișa cu datele de contact
1.1. Date cu privire la ofertant		
A	Numele societății	
B	Reprezentant autorizat	
C	Adresa de contact	
D	Telefon fix	
E	Telefon mobil	
F	Număr de fax	
G	E-mail	
H	Alte informații relevante	
1.2. Date cu privire la persoana desemnată de către ofertant ca persoană de contact		
A	Persoana de contact	
B	Funcția	
C	Adresa de contact	
D	Telefon fix	
E	Telefon mobil	
F	Număr de fax	
G	E-mail	
H	Alte informații relevante	

Anexa nr. 2A, Partea a 2-a	Fișa perimetrului de explorare
Se va prezenta fișa de localizare a perimetrului de explorare, conform anexei nr. 1C la procedură.	
<p>Se vor prezenta, cel puțin:</p> <ul style="list-style-type: none"> — harta geologică a zonei în care se încadrează perimetrul de explorare; — harta geologică a perimetrului de explorare, cu amplasarea lucrărilor propuse; — profile geologice. 	

Anexa nr. 2A, Partea a 3-a	Fișa programului de lucrări propuse în ofertă (rezumat)	
	Lucrări propuse	Cantitatea
	Număr de foraje Pentru fiecare foraj se vor specifica localizarea și adâncimea minimă.	
	Teste de injectare Se vor specifica forajul în care se vor efectua testele, cantitățile de CO ₂ ce se vor injecta și durata testelor.	
	Achiziție profile seismice 2D (km)	
	Achiziție profile seismice 3D (km ²)	
	Profile seismice 2D existente (km) Obținere, din care pentru reprelucrare:	
	Profile seismice 3D existente (km ²) Obținere, din care pentru reprelucrare:	
	Alte lucrări și studii propuse în următoarele domenii: a) geologie și geofizică; b) hidrogeologie, în special existența apelor subterane potabile; c) inginerie de rezervor și petrofizică, inclusiv calcule volumetrice ale volumului poros permeabil în care se va face injectarea de CO ₂ și capacitatea finală de stocare; d) geochimie, inclusiv viteze de dizolvare, viteze de mineralizare; e) geomecanică, inclusiv permeabilitatea și presiunea de fracturare; f) seismicitate; g) identificarea și evaluarea riscului prezenței și stării căilor de scurgere naturale și a celor create de om, inclusiv puțuri și foraje; h) studii topografice; i) alte lucrări care să ofere informații esențiale privind capacitatea rezervorului de a reține CO ₂ stocat în mod complet și permanent.	
	Lucrări de refacere și reabilitare a mediului afectat de lucrările propuse (m ²) Se va specifica suprafața care va fi refăcută și reabilitată.	
	NOTĂ: Elementele înscrise trebuie să constituie angajamente ferme. Dacă depind unele de altele, trebuie explicat/reformulat.	

Anexa nr. 2A, Partea a 4-a	Grafic de execuție pentru programul de lucrări propus și pentru activitățile prevăzute pentru caracterizarea și evaluarea potențialului complex de stocare	
	Activități	Durata activității
	Etapa 1: Colectarea datelor pentru caracterizarea complexului de stocare și a zonelor înconjurătoare Enumerarea activităților	
	Etapa 2: Crearea modelului structural geologic static tridimensional Enumerarea activităților	
	Etapa 3: Caracterizarea comportamentului dinamic al stocării, caracterizarea sensibilității, evaluarea riscurilor	
	Etapa 3.1: Caracterizarea comportamentului dinamic al stocării Enumerarea activităților	
	Etapa 3.2: Caracterizarea sensibilității Enumerarea activităților	
	Etapa 3.3: Evaluarea riscurilor Enumerarea activităților	
	Etapa 4: Monitorizarea injectării, a efectelor acesteia și măsurile corective Enumerarea activităților	
	Etapa 5: Refacerea și reabilitarea mediului Enumerarea activităților	
	Etapa 6: Întocmirea și prezentarea raportului final Enumerarea activităților	
	NOTĂ: Durata prevăzută a activităților va include și durata obținerii acordurilor/avizelor necesare, după caz.	

Data

.....

Semnătura și ștampila

.....

**CRITERIILE DE EVALUARE
privind selecția ofertelor și punctajele corespunzătoare**

Ofertant

Criteria	Punctaj maxim	Punctaj primit
0	1	2
A. Capabilitatea financiară și tehnică a ofertantului		
a) Capabilitatea financiară: 1. Situație financiară anuală din anul precedent, auditată; ultimul raport financiar semestrial al ofertantului persoană juridică, dacă este cazul; 2. Scrisoare de bonitate din partea băncii ofertantului sau a altor instituții și organizații la care acesta este înregistrat sau cu care lucrează, inclusiv de la auditorii sau contabilii autorizați independenți ai acestuia, care oferă raport de audit sau expertiză, cuprinzând situația indicatorilor privind cifra de afaceri, profitul brut/net, rata profitului net, rata lichidității globale, rata solvabilității generale, indicatori de risc; 3. Certificate de atestare fiscală emise de autoritățile/instituțiile publice care administrează bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale, precum și bugetul local, din care să reiasă situația executării de către ofertant a obligațiilor fiscale; 4. Este depunctat ofertantul român care are datorii la bugetul de stat, la bugetul asigurărilor sociale și fondurilor speciale sau la bugetele locale și ofertantul străin care nu probează, printr-un document emis de o autoritate competentă din țara de origine, că nu are datorii la bugetele acestei țări; 5. Obține punctaj suplimentar ofertantul care demonstrează că dispune de surse de finanțare proprii (profit reinvestit, conturi bancare etc.) față de ofertantul care își fundamentează viitoarele investiții pe împrumuturi bancare.	15	
b) Capabilitatea tehnică: 1. Operațiuni de explorare și/sau stocare de CO ₂ , derulate până în prezent; 2. Operațiuni de explorare/exploatare/înmagazinare pentru hidrocarburi, derulate până în prezent; 3. Personal de specialitate, atestat de Agenția Națională pentru Resurse Minerale, care va desfășura operațiunile de explorare prevăzute în ofertă; 4. Dotarea tehnică existentă a ofertantului sau a executantului/operatorului, care atestă capacitatea de a desfășura operațiunile din programul de lucrări propus; 5. Competența tehnică/Experiența ofertantului sau a executantului/operatorului în explorarea petrolieră, stocarea geologică a CO ₂ , înmagazinarea gazelor și/sau în domeniile conexe (atestare, licențe, diplome etc.); 6. Tehnologia utilizată aparține celor mai bune tehnici disponibile în domeniu.	15	
Total lit. A	30	
B. Programul de lucrări propus		
a) Calitatea programului de lucrări propus: 1. Strategia de explorare propusă și condiționarea execuției lucrărilor, dacă este cazul; 2. Studiul preliminar/Studiile preliminare realizat/realizate pentru stabilirea programului de lucrări, cu justificarea necesarului de execuție a unor noi lucrări sau reperlucrări ale datelor și informațiilor existente; 3. Lucrările și activitățile propuse (scopul, necesarul de date și informații, metodologia, livrabilele).	30	
b) Durata/Graficul de execuție al programului de lucrări propus	20	
Total lit. B	50	
C. Estimarea impactului și planul de refacere a mediului:		
1. Estimarea impactului asupra mediului și programul de lucrări propus pentru evitarea riscului asupra mediului; 2. Planul de refacere a mediului și măsurile de refacere și reabilitare a mediului afectat de lucrările propuse, în perimetrul de explorare.	15	
D. Sistemul de management pentru sănătate și securitate ocupațională	5	
TOTAL GENERAL	100	

Data

.....

Membrii comisiei

Numele și semnătura

.....

CONȚINUTUL - CADRU¹
al autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon

- I. **Autorizația**
II. **Condițiile și termenii autorizației**

ROMÂNIA

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE
Bd. Dacia nr. 59, sectorul 1, București, cod 010407
Telefon: 0213.170.094; fax: 0213.170.780

I. AUTORIZAȚIA Nr. /

Având în vedere că, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr., a fost inițiat un concurs de oferte pentru explorarea în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon în perimetrul

ținând cont că oferta depusă de către pentru acest perimetru a fost declarată câștigătoare, după cum s-a consemnat în procesul-verbal de adjudecare întocmit de Comisia pentru selecția ofertelor și negociere, constituită prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse minerale nr.;

Agenția Națională pentru Resurse Minerale, cu sediul în București, bd. Dacia nr. 59, sectorul 1, cod 010407, România, cod fiscal RO4192790, care reprezintă interesele statului român în domeniul resurselor de petrol, al resurselor minerale și al stocării geologice a dioxidului de carbon, care este autoritatea desemnată să aplice dispozițiile Legii petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013, organizată în subordinea Guvernului României prin Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările și completările ulterioare, și care este reprezentată legal prin domnul/doamna, președinte, denumită în cele ce urmează *A.N.R.M.*,

autorizează

S.C., societate comercială legal constituită și funcționând în baza legilor din, cu sediul în, înregistrată cu nr. în registrul companiilor din, reprezentată prin, denumită în cele ce urmează *operator*,

să execute lucrări de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon în perimetrul, județul, România.

Coordonatele de delimitare a perimetrului sunt:

	X	Y
1		
2		
3		
4		

Limita în adâncime (Z): m

Suprafața (S): km²

Tipul de stocare a CO² prevăzut:

Perioada de valabilitate: ani

Prezenta autorizație este valabilă și se prezintă numai însoțită de „II. CONDIȚIILE ȘI TERMENII AUTORIZAȚIEI” și de anexele A—I, care fac parte integrantă din aceasta.

Agenția Națională pentru Resurse Minerale
Președinte,
.....

¹ Acest conținut-cadru al autorizației de explorare în vederea stocării geologice a dioxidului de carbon este un document orientativ menit să ofere un model de abordare, precum și principalele prevederi ale autorizației de explorare care vor trebui să fie adaptate fiecărui caz în parte.

Diferențele majore dintre diferitele abordări vor fi date, în principal, de tipurile de lucrări din programul de lucrări aprobat, de cantitatea de dioxid de carbon utilizat în testele de injectare [vezi art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013], de tipul de stocare preconizat (în zăcăminte de hidrocarburi epuizate/acvifere saline/straturi de cărbune neexploatabile/zăcăminte de hidrocarburi la care se utilizează injectarea de CO² pentru creșterea gradului de recuperare/altele) și de situarea perimetrului pe uscat sau pe mare.

Anexele A — I se vor întocmi pe baza planurilor și programelor propuse de operator.

II. CONDIȚIILE ȘI TERMENII AUTORIZAȚIEI**CUPRINS**

1. Definiții
2. Anexele autorizației
- A. Fișa de localizare a perimetrului de explorare
- B. Harta geologică a perimetrului de explorare, cu amplasarea lucrărilor propuse
- C. Programul de lucrări
- D. Planurile de construcție a sondelor
- E. Planul de monitorizare și testare
- F. Planul de măsuri corective
- G. Planul provizoriu pentru închiderea sondelor și pentru etapa postînchidere
- H. Programul de lucrări pentru evitarea riscului asupra mediului
- I. Planul de refacere a mediului
3. Obiectul autorizației
4. Perimetrul de explorare
5. Durata
6. Acțiuni asupra autorizației: modificarea, renunțarea, suspendarea, încetarea, anularea, prelungirea, transferul și eliberarea duplicatului autorizației
- 6.1. Modificarea autorizației
- 6.2. Renunțarea la autorizație
- 6.3. Suspendarea autorizației
- 6.4. Încetarea autorizației
- 6.5. Anularea autorizației
- 6.6. Prolungirea autorizației
- 6.7. Eliberarea duplicatului
7. Conducerea și executarea lucrărilor de explorare
8. Drepturile și obligațiile titularului
- 8.1. Drepturile titularului
- 8.2. Obligațiile titularului
9. Drepturile și obligațiile Agenției Naționale pentru Resurse Minerale
10. Responsabilitatea financiară
- 10.1. Garanția financiară
- 10.2. Actualizarea garanției financiare
11. Dreptul de folosință a terenurilor necesare explorării
12. Dreptul de proprietate
13. Programul de lucrări
14. Construcția sondelor
- 14.1. Criterii de amplasare
- 14.2. Coloanele de tubare și cimentarea, specificații
15. Testele de preinjectare și testele de injectare
- 15.1. Studii, teste și măsurători în faza de pretestare a injectării
- 15.2. Începerea testelor de injectare
- 15.3. Testele de injectare
- 15.4. Sistemul de alarmare și de închidere automată
- 15.5. Încetarea testelor de injectare
16. Monitorizarea, testarea și măsurile corective
- 16.1. Planul de monitorizare și testare
- 16.2. Teste și analize ale fluxului de CO₂
- 16.3. Monitorizarea continuă
- 16.4. Monitorizarea coroziunii instalațiilor
- 16.5. Monitorizarea calității apei subterane
- 16.6. Monitorizarea gazelor de la suprafață și/sau din sol
- 16.7. Teste speciale
- 16.8. Monitorizarea suplimentară
- 16.9. Planul de măsuri corective
17. Închiderea sondelor, măsuri postinjectare
- 17.1. Planul provizoriu pentru închiderea sondelor și pentru etapa postînchidere
- 17.2. Avizul de închidere și de abandonare
- 17.3. Abandonarea temporară
- 17.4. Măsurile postinjectare și închiderea sitului de testare
18. Raportarea și păstrarea documentelor
- 18.1. Modalități de raportare
- 18.2. Raportarea anuală
- 18.3. Raportarea semestrială
- 18.4. Raportarea la cererea autorităților
- 18.5. Raportarea în 24 de ore
- 18.6. Rapoarte suplimentare

- 18.7. Păstrarea informațiilor și documentelor
 - 19. Protecția mediului, sănătatea și securitatea ocupațională
 - 19.1. Măsuri de siguranță și protecția mediului
 - 19.2. Sistemul de management pentru sănătate și securitate ocupațională
 - 20. Taxe și impozite
 - 21. Forța majoră
 - 21.1. Efect și definiție
 - 21.2. Proceduri
 - 21.3. Efectul asupra acestei autorizații
 - 22. Confidențialitatea
 - 23. Legea care guvernează autorizația și soluționarea disputelor
 - 23.1. Legea care guvernează autorizația
 - 23.2. Soluționarea disputelor
 - 24. Sediul și notificări
 - 24.1. Sediul, sucursala sau filiala
 - 24.2. Notificări
 - 25. Prevederi generale
-

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

